

Islámská doktrína o křesťanech a Židech

Bill Warner

Centrum pro studium politického
islámu

Brno 2020

Tato kniha je věnována milionům obětí džihádu
v průběhu posledních 1 400 let.
Ať se Vám kniha dobře čte
a ať se stanete hlasem těch, kteří mluvit nemohou.

ČTENÁŘŮM

Po útoku na věže Světového obchodního centra 11. září 2001 jsem si uvědomil, že žiji ve světě, ve kterém téměř nikdo nezná doktrínu islámu. Islám jsem začal studovat před více než 40 lety a rozhodl jsem se, že svůj život zasvětim vzdělávání světa o politické povaze této ideologie. Jakmile jednou pochopíte doktrínu, pochopíte také historii a budete schopni předvídat, co přinese budoucnost. Islámskou doktrínu zná jen málo lidí, protože jsou texty trilogie těžko srozumitelné. Korán je známý tím, že se čte špatně. Tato kniha čtenářům nabízí jednoduchý způsob, jak islámské doktríně porozumět.

V této knize používám k porozumění islámské doktríně následující metodu:

- Studujete islámskou doktrínu, ne muslimy. Islám má náboženskou i politickou část. Tato kniha je o politickém islámu, ne o náboženském islámu.
- Kniha je napsána jednoduchým a srozumitelným způsobem. Je určena k sebevzdělávání.
- Učení probíhá v etapách a skrze opakování.
- Tato kniha má jasně vymezený úhel pohledu. Islám lidstvo rozděluje na muslimy a nemuslimy. Tato kniha je napsána z pohledu nemuslima, takže náboženská nauka tady nemá žádný význam. Islám však na nemuslimy klade velké množství požadavků a právě o těchto požadavcích tato kniha pojednává.
- Tato kniha obsahuje objektivní poznatky, ne názory. Všechny citace si můžete zkontrolovat pomocí citačního čísla na začátku odstavce. Sami si ověřte, jestli je to pravda.
- Tato kniha používá argumentaci založenou na faktech.

Nezájem o islámskou doktrínu běžně zdůvodňujeme tím, že ji umírnění muslimové nenásledují. Tato kniha není o muslimech, umírněných ani radikálních, ale o politické doktríně islámu a o její historii.

Když se na islám zeptáte muslima, předá vám jen svůj osobní pohled. A jakého muslima se zeptáte – umírněného nebo džihádisty? Mohamedově sunně a koránu podléhají jak umírnění muslimové, tak džihádisté.

Máme to štěstí, že žijeme v době, kdy je doktrína islámu dostupná pro všechny, kteří se o ní chtějí něco dozvědět. Islám je fascinující téma – užijte si četbu.

Bill Warner, Ph.D.

PŘEDMLUVA

VZDĚLÁVACÍ METODA CSPII

Všechno, co kdy řeknete o politickém islámu, musí odkazovat na základní texty v islámské trilogii: korán, síru a hadísy.

Vzdělávací metoda CSPII je nejjednodušší a nejrychlejší způsob, jak se něco dozvědět o islámu.

POLITICKÝ, NIKOLI NÁBOŽENSKÝ ISLÁM

Islám obsahuje dvě doktríny: politickou a náboženskou. Jeho politická doktrína se týká všech, zatímco náboženský islám se týká pouze muslimů. Knihy CSPII se zabývají výhradně politickým islámem a Mohamedem, nikoli muslimy.

ÚHEL POHLEDU KÁFIRA

Existují tři úhly pohledu vztahující se k islámu. Úhel pohledu závisí na tom, jaký máte názor na Mohameda. Pokud věříte, že Mohamed je Alláhův prorok, pak jste věřící. Pokud ne, pak jste káfir (nemuslim). Třetí úhel pohledu je z úrovně obhájců islámu (dhimmí). Obhájci islámu nevěří, že byl Mohamed prorokem, ale jsou tolerantní vůči islámu, aniž by skutečně o islámu něco věděli.

CSPII přistupuje k islámským textům z úhlu pohledu káfira (nemuslima). Všechny knihy a další materiály CSPII na islám nahlíží z pohledu, jaký vliv má na káfiry. To také znamená, že zde náboženství nepřikládáme velký význam. O islámské náboženství se zajímají jen muslimové, ale islámská politická stanoviska mají dopad na všechny káfiry.

SMĚRODATNOST

V případě islámu existují pouze dvě svrchované autority – Alláh a Mohamed. O Alláhovi se píše v koránu, o Mohamedovi se píše v síře (Mohamedův životopis) a v hadísech (jeho slova a činy). Systém odkazů umožňuje čtenáři ověřit si obsah knihy v základních islámských textech.

SYSTÉMOVÉ POCHOPENÍ

Nejjednodušší způsob, jak islám studovat, je vidět jej jako celek. Například pokud bychom studovali jen samotný korán, nemohli bychom mu porozumět kvůli chybějícím znalostem jeho kontextu. Ale když ke koránu přidáme život Mohameda, najednou vše dává smysl.

ÚROVNĚ STUDIA

Myšlenky islámu jsou naší civilizaci velmi cizí. Je třeba hodně opakování, aby byl člověk schopen tyto nové myšlenky pochopit. Metoda CSPII je založena na čtyřech studijních úrovních, díky kterým čtenář postupně proniká do hloubky islámské doktríny. První úroveň je určena začátečníkům a vysvětluje islám jako celek. Všechny další úrovně a knihy tyto základní informace znovu zopakují, aby tak došlo k prohlubování pochopení informací. Proto je možné každou knihu číst zvlášť, nebo jako součást celé série.

VĚDECKÝ PŘÍSTUP

Metoda CSPII využívá ke studiu islámské doktríny racionální vědecký přístup, který je založen na faktech. K analýze politické doktríny využívá jednoduché statistiky, grafy a kategorizaci. Nezpochybňuje pravdivost doktríny, pouze objektivně zkoumá, co obsahuje. Za islámskou doktrínu považujeme trilogii – korán, síru a hadísy. Abychom poukázali na její skutečnou podstatu, klade CSPII ve všech diskusích o politickém islámu velký důraz na přesné dodržování pojmů.

ÚROVEŇ 1 – ÚVOD DO POLITICKÉHO ISLÁMU A PRÁVA ŠARÍA

*Samostudijní kurz politického islámu (připravujeme pro vás v novém vydání jako *Politický islám v kostce 1*), *Právo šaría pro nemuslimy*, *Síra – Život Mohameda*, *Hadísy – Mohamedova sunna*, *Dvouhodinový korán*.*

ÚROVEŇ 2 – APLIKOVANÁ DOKTRÍNA, SPECIÁLNÍ TÉMATA

Politický islám v kostce – Úroveň 2, Věcná argumentace – jak debatovat o islámu, Islámská doktrína o ženách, Islámská doktrína o křesťanech a Židech, Doktrína o otroctví – islámská instituce, Stručný korán – čitelně a srozumitelně.

Doporučujeme také upravený dotisk textu Adre Serviera z roku 1924: *Islam and the Psychology of the Muslim*.

ÚROVEŇ 3 – TRILOGIE PRO STŘEDNĚ POKROČILÉ

Politický islám v kostce – Úroveň 3, Síra – Mohamed a nevěřící, politická biografie, Mohamedovy politické tradice – hadisy pro nevěřící, Srozumitelný korán – rekonstruovaný historický korán.

Doporučujeme také upravený dotisk Williama St. Clair Tisdalla z roku 1901: *The Sources of Islam: A Persian Treatise*, publikováno CSPI.

ÚROVEŇ 4 – ORIGINÁLNÍ ZDROJOVÉ TEXTY (AUTENTICKÉ ANGLICKÉ PŘEKLADY)

SÍRA:

Sirat Rasul Allah, autor Ibn Ishák (704 – 770) v A. Guillaume: *The Life of Muhammad*. Oxford University Press, 1982. (V češtině vyšlo ve zkrácené formě pod názvem *Muhammad – život Alláhova proroka*, Leda, 2009).

Ta'rikh al-rusulwa-l-mulūk (History of the Prophets and Kings), autor Muhammad ibn Jarir al-Tabarí (839 – 923) v *History of al-Tabari*. State University of New York Press, 1997.

The Life of Mohammad, z původních zdrojů sepsal William Muir (1819 – 1905), AMS Press, 1975.

HADÍSY:

Sbírka *Sahíh Bucharí*, autor Muhammad al-Bucharí (810 – 870). Anglicky vyšlo jako *The Translation of the Meanings of Sahih Al-Bukhari*, přeložil Dr. Muhammad Muhsin Khan. Darussalam Publications, 1997.

Sbírka *Sahíh Muslim*, autor Muslim Ibn Al-Hajjaj (Imam Muslim) (822 – 875), přeložil Nasiruddin Al-Khattab. Darussalam Publications, 2007.

Sbírka *Sunan Abú Dáwúd*, autor Abú Dáwúd (AD 817? – 889), přeložil Yaser Qadhi. Darussalam Publications, 2008.

KORÁN:

Reference najdete na konci knihy v kapitole POZNÁMKA K PŘEKLADU KORÁNU DO ANGLIČTINY.

PRÁVO ŠARÍA:

Umdat as-Salikwa 'Uddatan-Nasik, autor Ahmad ibn Naqib al-Misri (1302 – 1367) v *Reliance of the Traveller and Tools of the Worshipper – The Classic Manual of Islamic Sacred Law*, editoval a přeložil Nu Ha Mim Keller. Amana Publications, 1994.

PŘEHLED

KAPITOLA PRVNÍ

ISLÁMSKÁ BIBLE – TRILOGIE

Islám je definován Alláhovými slovy v koránu a Mohamedovými slovy a činy nazývanými sunna.

Sunna je obsažena ve dvou sbírkách textů – v síře (Mohamedův život) a v hadísech. V koránu se 89krát uvádí, že jsou Mohamedova slova a činy považovány za dokonalý vzor pro lidstvo.

Hadís, neboli tradice, je krátký příběh o tom, co Mohamed řekl nebo vykonal. Sbírká hadísů se nazývá „hadísy“. V této knize jsou použity jen nejsměrodatnější hadísy.

Trilogii tedy představuje korán, síra a hadísy. Většina lidí si myslí, že korán je biblí islámu, ale korán představuje pouhých cca 14 % celkového textu islámského učení. To znamená, že islám je ze 14 % Alláh a z 86 % Mohamed. Trilogie je základem a celkem islámu.

POMĚRNÉ MNOŽSTVÍ TEXTU V TRILOGII:

Korán: 14 %

Síra (od Ishaka): 26 %

Hadísy (od Buchářího): 60 %

CO PŘEDSTAVUJE TATO KNIHA?

Tato kniha vychází ze skutečných textů islámské nauky, ne z jejích komentářů. Při čtení těch samých učení, jaká čtou islámští učenci, pochopíte, jak islám pohlíží na křesťanství a judaismus. Je to základ islámu. Není nic hlubšího nebo zásadnějšího než korán, síra a hadísy.

Když budete islám vnímat skrze Mohamedův život, bude pro vás snadné ho pochopit. Fakta zapomenete, ale příběhy si pamatuje každý. Všechno začalo v okamžiku, kdy Mohamed prožil něco, co se označuje za zjevení od jediného boha. Brzy se vynořily příběhy z židovských svatých textů. Pochopíte židovská

a křesťanská učení, jak se odvíjela v Mohamedově životě. V tomto příběhu do sebe všechny dílky zapadnou a vše začne dávat smysl.

KÁFIR

V této knize namísto běžného výrazu „nevěřící“ používáme termín „káfir“. Nevěřící je neutrální termín. Výraz káfir je definován v koránu a není to neutrální slovo. Káfir je zlý, odporný, je to nejnižší forma života. Káfiry je dovoleno klamat, nenávidět, otročit, mučit, zabíjet, lhát jim a podvádět je. Obvyklý výraz „nevěřící“ tudíž neodráží politickou realitu islámu.

Pro káfiry existuje mnoho náboženských pojmenování: polyteisté, modláři, lid Knihy (křesťané a Židé), buddhisté, ateisté, agnostici či pohané. Všechny tyto druhy lze shrnout pod označením „káfir“, neboť se všemi lze zacházet stejně, bez ohledu na náboženské pojmenování. To, co Mohamed řekl a činil polyteistům, je možné činit i všem ostatním kategoriím káfirů.

Islám věnuje káfirům velké množství energie. Káfirům je věnována většina (64 %) koránu a Mohamedovým bojem s nimi se zabývá téměř celá síra (81 %). V hadísech (tradicích) je káfirům věnováno 37 % textu. Celkově je v trilogii káfirům věnováno 51 % jejího obsahu.

MNOŽSTVÍ TEXTU VĚNOVANÉHO KÁFIRŮM:

Hadísy (od Buchárího): 37 %

Síra (od Ishaka): 81 %

Korán: 64 %

Trilogie celkem: 51 %

Následuje několik odkazů na korán.

Káfirům je dovoleno setnout hlavu:

Korán 47:4 *A když se na bojišti střetnete s káfiry, stínejte jim hlavy, a až jim přivodíte úplnou porážku, zajměte je a pevně je spoutejte.*

Proti káfirům je možné osnovat spiknutí:

Korán 86:15 *Tito lidé věru strojí úklad proti tobě [Mohamedovi], avšak já rovněž chystám lest! Jen poshov káfirům a krátký jim popřej odklad!*

Káfiry je možné terorizovat:

Korán 8:12 *A hle, Pán tvůj vnukl andělům: „Jsem s vámi, podpořte tedy ty, kdož uvěřili! Já vložím do srdcí káfirů hrůzu a vy jim usekejte hlavy i konečky prstů!“*

Muslimové nejsou přáteli káfirů:

Korán 3:28 *Nechť si věřící neberou káfiry za přátele místo věřících! Kdo tak učiní, nedostane se mu ochrany Alláha a bude odkázán sám na sebe. A Alláh vás varuje, abyste před ním měli bázeň, neboť všichni se mu budou zodpovídat.*

Káfíři jsou prokletí:

Korán 33:61 *[Káfíři] prokleti budou a kdekoliv se octnou, budou zajati a bezohledně zabiti. To byla Alláhova zvyklost vůči jejich předchůdcům. A ve zvyklosti Alláhově nenalezneš změnu žádnou.*

KÁFIŘI A LID KNIHY

Muslimové říkají křesťanům a Židům, že nepatří mezi káfiry. Jsou označováni jako „lid Knihy“ a bratři v Abrahámově víře. V islámu jste však křesťanem, pokud a pouze pokud věříte, že Kristus byl Alláhovým prorokem, že neexistuje nejsvětější Trojice, že Ježíš nebyl ukřižován ani vzkříšen, ale že se vrátí, aby nastolil právo šaría. Abyste byli pravým Židem, musíte věřit, že tóra je překroucená a že Mohamed je poslední v řadě židovských proroků.

Tento verš o křesťanech a Židech je pozitivní:

Korán 2:62 *Věru ti, kdož uvěřili v Korán, a ti, kdož jsou křesťany, Židy a sabejci [snad iráčtí křesťané], ti, kdož uvěřili v Alláha a v den soudný a konali zbožné skutky – ti naleznou odměnu u Pána svého.*

Islámská učení jsou dualistická, existuje zde tedy i protikladný pohled na věc. Následuje poslední verš o lidech Knihy (pozdější verš ruší neboli nahrazuje dřívější verzi, viz kapitola Veřejná učení – Anulování) a toto je konečné slovo. Vyzývá, aby muslimové vedli válku s lidmi Knihy, kteří nevěří v náboženství pravdy, islám.

Korán 9:29 *Bojujte proti lidem Knihy [křesťanům a Židům], kteří nevěří v Alláha a v den soudný. Křesťané a Židé nezakazují to, co zakázal Alláh a Jeho posel. Neuctívají náboženství pravdy, dokud se nepodrobí a nedají*

poplatek [džizju] a nebudou poníženi.

Věta „Nezakazují...“ znamená, že neakceptují právo šaría. „Dokud se nepodrobí,“ odkazuje k podrobení se islámu a právu šaría. Křesťané a Židé, kteří neakceptují Mohameda jako posledního proroka, jsou káfíři.

V islámu jsou křesťané a Židé bezvěrci a „lid Knihy“. Hinduisté jsou polyteisté a pohané. Termíny bezvěrci, lid Knihy, pohané a polyteisté jsou náboženské výrazy. Pouze slovo „káfír“ vyjadřuje obecné politické zacházení s křesťany, Židy, hinduisty, buddhisty, animisty, ateisty a humanisty. Je to prosté. Pokud nevěříte, že Mohamed je Alláhovým prorokem, tak jste káfír.

V této knize tedy namísto označení „nevěřící“, „nemuslim“ nebo „bezvěrec“ používáme výraz „káfír“. „Nevěřící“ nebo „nemuslim“ jsou neutrální výrazy, ale „káfír“ není neutrální slovo. Je to mimořádně bigotní a předpojaté slovo.

KŘESŤANÉ A ŽIDÉ

Tato kniha je určena pro křesťany a Židy, ale při zběžné prolistování zjistíte, že je její velká část věnována Židům. O křesťanství je zde jen několik zmínek. To je dáno dějinami. Mohamed žil do svých 53 let v Mekce, kde bylo jen pár křesťanů a téměř žádní Židé.

V Mekce Mohamed „dokázal“ své čisté spojení s bohem zvaným Alláh, když prohlásil, že anděl, jenž mu přinesl jeho „zjevení“, je Gabriel, anděl Židů. Proto je Mohamed umístován do linie židovských proroků. V Mekce nebyli žádní rabíni, kteří by mu oponovali.

Později se Mohamed přesunul do Medíny, která byla z poloviny židovská. Tam mu rabíni řekli, že není žádným prorokem v židovské linii. Zkrátka, popřeli jeho hlavní tvrzení, že je Alláhovým prorokem.

Židé si Mohameda zneprátelili a on je tam vyhladil. Útočil na ně, kde mohl. I jeho poslední slova patřila Židům a křesťanům.

Protože v Arábii bylo jen velmi málo křesťanů, nepřisuzoval jim Mohamed politický význam. Nezačal je napadat, dokud si nepodrobil Araby a nezlikvidoval Židy. Kdyby žil déle, jistě by o křesťanech existovalo mnohem více materiálu.

Korán je odrazem této historie. Nejprve tam jsou převyprávěny příběhy Mojžíše, Noeho, Adama a dalších postav z židovských svatých knih, aby se ukázalo, že Alláh trestá ty, kdo popírají jeho proroky. Mojžíšova úloha v židovských svatých textech je osvobodit Židy, a ne prokázat, že je prorokem. Každý příběh z židovských textů je přetvořen tak, aby ukazoval, že všichni, kdo popírají Alláhovy proroky, budou zničeni. Korán napsaný v Mekce má ve skutečnosti jen jeden motiv: „Mohamed je Alláhovým prorokem.“

Korán napsaný v Medíně se obrací proti Židům a dělá z nich ta nejohavnější stvoření. Bůh z tóry Židy miluje. Bůh z medínského koránu Židy nenávidí. Tolik k tvrzení, že Židé a muslimové mají stejného boha.

TŘI POHLEDY ISLÁMU

Když se zabýváme islámem, narazíme na tři pohledy. Jednotlivé pohledy závisí na tom, jak pohlížíte na Mohameda. Pokud věříte, že Mohamed je Alláhovým prorokem, tak jste věřící. Pokud ne, jste káfir. Třetím pohledem je pohled dhimmí, káfirů, kteří jsou zastánci islámu.

Dhimmí nevěří, že Mohamed byl prorok, ale nikdy neříkají nic, co by muslimy podráždilo. Dhimmí nikdy neurážejí islám a veškerou kritiku islámu odsuzují jako předpojatou.

Uveďme si příklad tří pohledů.

V Medíně seděl Mohamed celý den po boku své dvanáctileté ženy a sledoval, jak byly osmi stům Židům stínány hlavy. Tito Židé přišli o hlavu, protože řekli, že Mohamed není Alláhovým prorokem.

Muslimové pohlíží na tyto popravky jako na něco nezbytného, protože popírat, že Mohamed je prorok, je urážkou islámu a poprava je v tomto případě akceptovaný trest, schválený Alláhem.

Káfíři na tuto událost pohlízejí jako na důkaz džihádistického násilí islámu a špatný čin. Nazývají ho etnickou čistkou.

Zastánci islámu (dhimmí) říkají, že se jedná o historickou událost, že všechny kultury mají ve svých dějinách nějaké násilí a že bychom to neměli soudit. Ignorují islámskou víru, že sunna, Mohamedova slova a činy v minulosti, jsou dokonalým modelem i pro dnešní dobu, do budoucnosti a na věčnost.

Podle různých pohledů bylo zabití osmi set Židů buď špatným činem, dokonalým zbožným činem nebo jen další historickou událostí, vyberte si sami.

Tato kniha je psána z pohledu káfira, je tudíž káfirocentrická. Všechno v této knize nahlíží islám z pohledu, jaký vliv má na káfiry, tedy nemuslimy. To také znamená, že zde náboženství nepřikládáme velký význam. O islámské náboženství se zajímají jen muslimové, ale islámská politická stanoviska mají dopad na všechny káfiry. Všimněte si, že se tu nesnažíme určit, co je správné a co špatné, jen uvádíme různá protichůdná hlediska. Zastánce islámu se snaží uvést nějaký spojující kompromis, to však není z logiky věci možné.

SYSTEM ODKAZŮ

Vše, co najdete v knihách a grafech CSPII, je možné ověřit. Pokud s tím, co se zde píše, nesouhlasíte nebo se chcete dozvědět více, nahlédněte do uvedeného zdroje.

Níže lze najít konkrétní příklady:

HADÍSY

(Bucháří) *Sahíh al-Bucháří*, autor Muhammad al-Bucháří

Příklad: **Bucháří 1,3,4** je *Sahíh al-Bucháří*, díl 1, kniha 3, číslo 4.

(Muslim) *Sahíh Muslim*; autor Muslim ibn al-Hadžadž

Příklad: **Muslim 012,1234** odkazuje na sbírku *Sahíh Muslim*, kniha 12, číslo 1234.

(Abú Dáwúd) *Sunan Abú Dáwúd*; autor Abú Dáwúd

Příklad: **Abú Dáwúd 11,2137** odkazuje na sbírku *Abú Dáwúd*, kniha 11, číslo 2137.

SÍRA

(Ishák) *The life of Muhammad*; autor Ibn Ishák, přeloženo A. Guillaumem

Příklad: **Ishák 125** odkazuje na knihu *The Life of Muhammad* a číslo vytištěné na okraji stránky.

(Tabarí) *The History of al-Tabari* od The State University of New York je překladem knihy *History of Prophet and Kings*; autor Muhammad ibn Jarir al-Tabarí

Příklad: **Tabarí 11921** odkazuje na knihu *The History of al-Tabari*, poznámka číslo 11921.

(Muir) *The Life of Muhammed*; autor W. Muir

Příklad: **Muir 123** odkazuje na knihu *The Life of Muhammed*, strana 123.

KORÁN

(Korán) Existuje více verzí překladu. Pro více příkladů nahlédněte do kapitoly POZNÁMKA K PŘEKLADU KORÁNU DO ANGLIČTINY.

Příklad: **Korán 2:123** odkazuje na korán, kapitolu (súru) 2, verš 123.

PRÁVO ŠARÍA

(RT) *The Reliance of the Traveller*, autor Shihabuddin Abú al-Abbás Ahmad ibn an-Naqib al-Misrí

Příklad: **RT m 08.02** odkazuje na oddíl m, sekci 8, podsekcí 2.

PRAVOPIS

V současné době na Západě neexistuje standardizovaný způsob psaní arabských slov. Jako příklad můžeme použít slova: Mohamed/Muhammad, káfir/kuffar.

POČÁTKY

KAPITOLA DRUHÁ

Korán 4:13 *A toto jsou omezení Alláhova a každý, kdo poslouchá Alláha a posla Jeho, tomu Alláh dá vstoupit do zahrad, pod nimiž řeky tekou, a v nich nesmrtelný bude – a to je odměna nejvyšší!*

Mohamed řekl, že své první vidění anděla Gabriela měl ve čtyřiceti letech. O svá zjevení se podělil se svou rodinou a přáteli. Někteří se spolu s ním přidali k islámu (podrobení).

Nadejde soudný den a všichni, kdo nežili podle Mohamedových zjevení, přijdou do pekla.

Mohamedovy útoky na vyznání praktikovaná v Mekce vyvolaly nevraživost. Jeho protivníkům bylo slibováno věčné mučení. Následovaly další hádky s obyvateli Mekky. Islám však přitáhl i mnohé Araby.

DĚTSTVÍ

Ishák 115 Když bylo Mohamedovi osm let, zemřel mu dědeček. Poté si ho k sobě vzal jeho strýc, Abú Tálíb. Strýc ho brávil s sebou na obchodní cesty do Sýrie, což bylo velmi odlišné místo než Mekka. Sýrie byla kultivovaná země, kde se vyznávalo křesťanství, a která byla do velké míry součástí kosmopolitní kultury Středozeří. Arabská abeceda pochází právě od syrských křesťanů. Když byl Mohamed ještě dítě, nebyly v arabštině napsány žádné knihy.

MANŽELSTVÍ

Ishák 120 Když Mohamed vyrostl, najala si ho bohatá vdova a jeho vzdálená příbuzná Chadídža jako prostředníka při obchodech se Sýrií. O Mohamedovi se říkalo, že má dobrou povahu a dobrý cit pro obchod. Obchodování mezi Mekkou a Sýrií byl riskantní podnik, protože vypravení karavany a dohodnutí nejlepších podmínek v Sýrii vyžadovalo velké dovednosti. Mohamed vedl

Chadídžiny obchodní záležitosti dobře a ona měla ze svých obchodů dobré zisky.

Ishák 120 Nějaký čas poté, co si Chadídža najala Mohameda jako svého obchodního zástupce, ho požádala o ruku. Vzali se a měli šest dětí. Jejich dva synové zemřeli ještě jako malí a čtyři dcery se dožily dospělosti.

MONOTEISMUS V ARÁBII

Ishák 144 Poté, co Římané zničili Jeruzalém, se Židé rozptýlili po celém Blízkém východě, a tak byli Židé silně zastoupeni v Arábii. Bylo tam mezi místními Araby i pár křesťanů, vlastně i Mohamedova manželka měla bratrance, který byl křesťan. Avšak křesťanství v oblasti Mekky bylo neortodoxní: místní křesťané uctívali svatou Trojici v podobě Boha, Ježíše a Marie.

Ishák 144 Židé a křesťané byli nazýváni lidem Knihy. Protože v té době ještě nebyla vydána žádná kniha v arabštině, byl to výrazný charakteristický znak. Prameny arabských náboženství mají základ v ústní tradici a zvyklostech. Obyvatelé Mekky znali židovské abrahámovské mýty.

PROROK

Ishák 150 Mohamed setrval někdy i měsíc v ústraní a vykonával náboženské praxe Kurajšovců. Po ukončení těchto ústraní chodíval obcházet Kábu. Kába je krychlový kamenný blok, který je po staletí ústředním bodem islámských náboženských poutí.

Ishák 152 Ve čtyřiceti letech začal mít Mohamed vidění a začal slyšet hlasy. Tato vidění mu byla nejprve vyjevena ve spánku během měsíce ramadánu a byla tak jasná jako slunce za rozbřesku. Mohamed řekl, že k němu přišel anděl Gabriel s popsaným brokátem a nařídil mu, ať si to přečte. Anděl řekl:

Korán 96:1 *Odříkávejte: Přednášej ve jménu Pána svého, který stvořil, člověka z kapky přilnavé stvořil!*

Korán 96:3 *Odříkávejte: Pán tvůj je nadmíru štědrý, ten, jenž naučil perem, naučil člověka, co ještě neznal.*

Tabarí 1150 Mohamed se probрал ze spánku. Nenáviděl extatické básníky a šílence. Myslel si, že je z něj teď básník nebo blázen, čili je tím, co nenáviděl. Přemýšlel, že se zabije skokem z útesu. A již se vydal na cestu, odhodlán k tomuto činu. V půli cesty k útesu zaslechl hlas: „Mohamede, ty jsi apoštol Alláhův a já jsem Gabriel.“ Zíral na anděla a bez ohledu na to, kterým směrem se obrátil, vidění měl neustále před očima. Mohamed tam zůstal dlouho stát.

Ishák 156 První konvertitkou byla Mohamedova žena, Chadídža. Hned od počátku ho povzbuzovala a věřila mu. Věděla, že je to dobrý člověk, a nemyslela si, že by byl oklamán nebo že by se zbláznil.

MODLITBA

Ishák 157 Mohamed začal provádět modlitby se svým novým pochopením. Nejprve dělal při každé modlitbě dvě poklony. Později zjistil, že by měl používat čtyři poklony na každou modlitbu a dvě poklony, když je na cestách.

Ishák 158 Jednou, když pobýval na jedné hoře, měl vidění, ve kterém mu Gabriel vyjevil, jak provádět před modlitbou očistný obřad v podobě rituálního omývání. Šel domů a ukázal své ženě, Chadídže, jak zjistil, že by se nyní měly provádět obřady modlitby, a ona to začala dělat podle něj.

Následujících sedm veršů slouží jako modlitba, která by se měla provádět pětkrát denně:

Korán 1:1-7 *Ve jménu Alláha milosrdného, slitovného. Chvála Alláhovi, Pánu lidstva veškerého, Milosrdnému, Slitovnému, vládci dne soudného! Tebe uctíváme a Tebe o pomoc žádáme, veď nás stezkou přímou, stezkou těch, jež zahrnují milostí Svou, ne těch, na něž jsi rozhněván [Židů], ani těch, kdo v bludu jsou [křesťanů].*

KÁZÁNÍ

Jedním z mnoha bohů v Mekce byl Alláh, bůh Měsíce. Domorodá náboženství neměla pro svá mnohá božstva žádnou formální strukturu, ale Alláh měl mezi bohy vysoké postavení. Alláh byl hlavním bohem kmene Kurajšovců, k němuž patřil i Mohamed, a Mohamedův otec se jmenoval Abdulláh, což znamená Alláhův otrok.

Mohamed kázal učení soudného dne. V koránu se píše:

Korán 83:10 *Běda v ten den těm, kdož Naše znamení za lež prohlašují a za výmysl den soudný pokládají! Nepokládá jej za výmysl nikdo kromě všech protivníků hříšných, kteří – když jsou jim přednášena Naše znamení – říkají: „To jsou babské povídačky!“ Však pozor! Od zvyků jejich jim srdce zrezivěla. Však pozor! Věřu že budou v ten den od světla svého Pána oddělení závojem a potom budou hořet v ohni pekelném a posléze jim bude řečeno: „Hle, zde máte, co nazývali jste výmyslem!“*

Po soudném dnu přijde ráj a peklo:

Korán 52:7 *Trest Pána tvého nevyhnutelně udeří a není nikoho, kdo jej zadrží! V den, kdy nebe zakymácí a hory se otřesou a na kusy rozpadnou, běda v ten den těm, kdož nazývali posly lháři a jen planým tlacháním čas marnili!*

Korán 52:13 *V ten den budou vrženi do Ohně pekelného! Do onoho ohně, který nazvali jste výmyslem. Hle! Kouzlo je to, či snad nevidíte? Hořte v něm a snásejte to trpělivě či netrpělivě – vše pro vás jedno jest, neboť zakoušíte jen to, co zasluhujete!*

Korán 52:17 *A ti, kdož se bojí Alláha, věru budou setrvávat v Zahradách a ve slastech, radujíce se z toho, co Pán jejich jim ušetřil, a že Pán jejich je trestu pekelného ušetřil, řka: „Jezte a pijte ve zdraví v odměnu za vaše dobré skutky,“ a spočívejte na pohovkách v řadách postavených! A oženíme je tam s dívkami velkých očí černých [krásnými společnicemi poskytujícími rozkoš].*

Ishák 161 Každý člověk, který odmítl Mohamedova zjevení, má být potrestán na věčnost. Kultura náboženské tolerance v Mekce měla nyní nové náboženství, které hlásalo konec tolerance. Přijatelný byl pouze islám.

Ishák 166 Mohamed začal svou novou nauku otevřeně kázat. Po tři roky ji praktikoval v soukromí a pak s ní vyšel na veřejnost.

Arabové vždy věřili v džiny, neviditelné bytosti z ohně. Ty se nyní objevily i v koránu.

Korán 51:56 *A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby mne uctívali, a nepožadují po nich žádné živobyty a netoužím po tom, aby mne živili, vždyť Alláh sám je živitel, držitel moci a nepohnutelný!*

Ishák 166 Muslimové se odebrali na okraj Mekky, kde se chtěli o samotě modlit. Jednoho dne za nimi přišla skupinka Kurajšovců, začala se jim vysmívat a došlo na potyčku. Jeden muslim, Saíd, sebral ze země čelistní kost z velblouda

a udeřil s ním jednoho z Kurajšovců tak, že začal krváčet. Tento násilný čin byl první prolitou krví ve jménu islámu.

Ishák 167 Když Mohamed hovořil o svém novém náboženství, nevzbuzovalo to v obyvatelích Mekky žádné problémy. Pak začal odsuzovat jejich náboženství, rituály a vyznání. Lidé z Mekky se urazili a začali na Mohameda pohlížet jako na nepřítele. Naštěstí byl pod ochranou svého vlivného strýce, Abú Táliba.

Ishák 170 Situace se zhoršila. Nyní ve městě panovalo otevřené nepřátelství. Roztržky se stupňovaly a hádky vzbuzovaly čím dál větší vášně. Ve městě zavládly naprosté neshody. Kmen začal čerstvě konvertované muslimy urážet. Avšak Mohamedův strýc Abú Tálíb byl vážený stařešina a byl schopen je ochránit před opravdovou újmou.

Toto je Mohamedova sunna.

VEŘEJNÁ UČENÍ

KAPITOLA TŘETÍ

Korán 3:32 Rci: „*Poslouchejte Alláha a posla Jeho! Jestliže se obrátíte zády... Alláh věru nemá rád káfiry.*“

SHRNUTÍ

Jak Mohamed nadále kázal islám, docházelo k dalším sporům. Jediným pravdivým náboženstvím byl islám. Mohamedovi oponenti byli odsouzeni do pekla.

Vůdci se pomocí argumentů a žádostí o božský důkaz pokusili dokázat, že se Mohamed mýlí. Mohamed nadále tvrdil, že korán je jediným důkazem jeho božské mise, která je potřeba.

A text koránu i nadále trval na tom, že Mohamed je Alláhovým prorokem. Jakýkoli odpor vůči tomu, co Mohamed říká, je zlo.

Spory v Mekce pokračovaly. Občané se tázali, proč nebyl korán předán v kompletní podobě? Korán odsuzuje všechny, kdo s Mohamedem nesouhlasí:

Korán 25:32 *A říkají ti, kdož nevěří: „Proč mu nebyl korán seslán v jednom celku?“ Byl seslán takto po částech, abychom tím posílili srdce vaše a mohli si jej s vámi pomalu, po částech opakovat.*

Korán 25:33 *A nepřijdou k tobě s žádnými obtížnými otázkami, na něž bychom ti nepřinesli odpověď pravdivou a výklad nejlepší. Ti, kteří v pekle shromáždění budou s tvářemi k zemi obrácenými, ti místa nejhorší mít budou a nejdále z pravé stezky sejdou.*

V Mekce bylo mnoho vůdců, kteří Mohamedovi odolávali:

Korán 38:55 *Však vzpurným dostane se věru nejhoršího místa – pekla – v němž hořet budou; bídné to místo pro odpočívání! A nechť ochutnají nápojů vroucích i ledových, a jiných věcí odporných! Jejich vůdcům bude řečeno: „Toto je houf do pekel s vámi se řítící; nebudou zde přivítáni a hořet v plameni budou!“*

Ishák 183 Jednoho dne u Káby probírali Mekkánští Mohameda a jak je k nim nevraživý, když v tom se tam Mohamed objevil. Mekkánští ho slovně napadli. On řekl: „Poslouchejte mě, s Alláhovou pomocí vám přivedím krveprolití.“ Kurajšovci byli touto výhružkou ohromeni. Odvětili: „Mohamede, ty jsi nikdy nebyl násilník, odejdi.“

Ishák 184 Další den bylo u Káby mnoho Kurajšovců, když přišel Mohamed. Nahrnuli se k němu a řekli: „Byl jsi to ty, kdo zavrhl naše bohy a naše náboženství?“ Mohamed přitakal. Jeden z nich ho popadl a Abú Bakr, Mohamedův přední stoupenec, se protlačil dopředu a řekl: „Zabiješ snad muže za to, že prohlašuje, že Alláh je jeho Pán?“ Nato ho pustili. Mekka bylo malé město a proběhly tam schůze, kde se občané radili, co si s Mohamedem počít.

Korán 43:79 *Že zosnovali na tebe nějakou lest? Však mi také proti nim zosnujeme léčku! Či se domnívají, že neslyšíme tajemství jejich i skryté rozhovory? Věřu, že ano a vyslanci Naši to u nich zapisují!*

Mohamed nadále hovořil o Alláhovi a koránu. Na mnoha místech koránu najdeme samočinné důkazy právoplatnosti koránu a důkaz Alláha.

Korán 67:2 *A nespatriš ve stvoření Alláha milosrdného vadu žádnou! Pozvedni jen zrak svůj, zda v obloze uvidíš trhlinu nějakou! A potom obrat svůj zrak ještě dvakrát, a pohled tvůj bude zastřený od zírání, ale vady žádné nenajdeš.*

DALŠÍ PŘE S OBYVATELI MEKKY

Ishák 188-189 Za Mohamedem byla vyslána další skupina obyvatel Mekky, aby zjistili, jestli dokážou urovnat toto bolestné rozdělení kmenů. Zkusili staré triky a Mohamed opět odmítl nabízené peníze i moc. Říkal, že je na nich, aby se rozhodli, jestli chtějí trpět v příštím světě, a že on má jediné řešení. Pokud ho odmítnou spolu s jeho poselstvím, Alláh se o ně postará. Jeden z Kurajšovců řekl: „Dobře, tato země je suchá. Ať jim jeho Alláh umístí vedle Mekky řeku. Ať Alláh přemístí hory pryč od Mekky. A ať Alláh vrátí život Kusajovi, našemu nejlepšímu vůdci.“

Ishák 189 Mohamed řekl, že byl vyslán jako posel a ne aby vykonával takovou práci. Že mohou jeho poselství buď přijmout, nebo odmítnout a pak trpět ztrátou. Nato jeden z nich řekl: „Pošli anděla, ať tě potvrdí a dokáže nám, že se mýlíme. Až bude ten anděl tady, ať vytvoří Mohamedovi zahradu a hezký dům a obdaruje ho vším zlatem a stříbrem, které potřebuje. Když to uděláš,

budeme vědět, že ty zastupuješ Alláha a my že se mýlíme.“ Kurajšovci požadovali jako důkaz zázraky.

Korán 15:4 *Nezničili jsme žádné město, jehož doba trvání nebyla předurčena, a žádný národ nemůže oddálit či změnit osud svůj. Říkají: „Ty [Mohamede], jemuž poselství bylo sesláno, věru jsi choromyslný! Pročpak k nám nepřivedeš anděly, pravdu mluvíš-li?“*

Korán 15:8 *My nesesíláme anděly bez dobrého důvodu. I kdyby ano, káfíři by i tak nechápali. My zajisté poselství jsme seslali a dobře jej umíme ochránit. Již před tebou jsme k sektám dávným posly vyslali, však nepřišel k nim posel žádný, by se mu neposmívali. Dovolujeme, aby pochyby do srdcí hříšníků vstoupili.*

Ishák 189 Mohamed nevykonal zázraky, protože k tomu ho Alláh nepředurčil.

Ishák 189 Potom jeden z Kurajšovců řekl: „Tak ať na nás spadne nebe roztrženo na kusy, když říkáš, že by to Pán dokázal. A když ne, tak neuvěříme.“ Mohamed řekl, že Alláh by to mohl udělat, kdyby to bylo jeho přání, a stejně tak by nemusel, pokud by si to přál.

Ishák 189 Nato mu odvětili: „Nevěděl snad tvůj Pán, že ti budeme klást takovéto otázky? Pokud ano, měl ti připravit lepší odpovědi. A tvůj Pán ti mohl říct, co nám máš povědět, pokud neuvěříme. Slyšeli jsme, že onen korán jsi dostal od muže jménem Al Rahman z jiného města. My neuvěříme v Al Rahmana. Naše svědomí je čisté. Buď musíme zničit my tebe, nebo ty nás. Přiveď své anděly a my jim uvěříme.“

Ishák 191 Mohamed přišel ke Kábě a řekl lidem z Mekky o všech strašných trestech v dějinách, které Alláh seslal na druhé, kteří nevěřili svým prorokům. To bylo nyní jedno z jeho nekončících témat. Jak Alláh zničil jiné, kteří stejně jako lidé z Mekky neposlouchali muže, jako je Mohamed.

Příběh o potrestání:

Korán 23:40 *Alláh řekl: „Za chvíličku budou věru mezi těmi, kdož litují.“ A pak v odplatě lomoz příšerný je zaskočil a obrátili se ve splašky potopou spláchnuté. Pryč s lidem nespravedlivým!*

Korán 23:42 *Po nich jsme pak dali vzniknout jiným pokolením, a žádný národ lhůtu svou neuspíší ani neoddáli! Potom jsme vysílali posly jednoho za druhým, avšak kdykoliv přišel k nějakému národu posel Jeho, za lháře jej*

prohlásili. A tak seslali jsme pohromu na jeden národ za druhým a učinili jsme z nich příklady varovné. Pryč s káfiry!

Mojžíš:

Korán 79:20 *A Mojžíš zázrak veliký faraonovi ukázal, však ten za lež jej prohlásil a neposlušný byl. Pak zády se otočil a proti Alláhovi se vzepřel a armádu shromáždil a pak prohlásil: „Já vašim pánem jsem nejvyšším!“ A Alláh jej potrestal a učinil z něj příklad varovný v tomto životě i v životech dalších. A pro toho, kdo naplněn je bázní před Alláhem, to věru bude poučením!*

Příběh o Abrahámovi a obětování Ismaela:

Korán 37:102 *A když syn [Ismael] dospěl do věku, kdy s otcem se mohl podílet na úsilí, řekl mu Abrahám: „Synu, viděl jsem ve snu, že tě mám obětovat. Uvaž a řekni, jaké mínění máš?“ I odpověděl: „Otče můj, učiň, co ti bylo poručeno; a bude-li Alláh chtít, mne věru trpělivě snášejícím shledáš.“*

Ishák 192 Protože Mohamed i korán se hlásili k židovským kořenům, Kurajšovci se rozhodli, že pošlou za Židy do Medíny svého vypravěče, aby je požádal o pomoc.

Ishák 192 Rabíni řekli: „Položte mu tyto tři otázky. Pokud bude znát odpověď, je to prorok, pokud ne, je to lhář.“

„Co se stalo s mladými muži, kteří za starých časů zmizeli?“

„Zeptejte se ho na mocného cestovatele, jenž dosáhl kraje východu i západu.“

„Zeptejte se: Co je to duch?“

Ishák 192 Když se vrátili do Mekky, zašli za Mohamedem a položili mu ony tři otázky. Odvětil, že jim odpoví na druhý den. Dny ubíhaly, až nakonec uběhlo patnáct dní. Mohamed čekal na odpovědi od Gabriela. Lidé z Mekky začali spekulovat. Mohamed nevěděl, co dělat. Neměl odpovědi. Konečně měl vidění Gabriela.

Korán 19:64 *Andělé řekli: „A nesestupujeme z nebes leč z rozkazu Alláha. A Jemu náleží, co je před námi a co je za námi, i to, co je mezi tím; a Pán tvůj není věru zapomnětlivým.“*

Odpovědi na všechny otázky a prohlášení Kurajšovců jsou uvedeny v koránu. Pokud jde o otázku, co se stalo za starých časů s mladými muži (jde o dobře známý dávný příběh), píše se tam:

Korán 18:25 *A setrvali oni v jeskyni své tři sta let a přidáno je k tomu ještě devět. Rci: „Alláh zná nejlépe, jak dlouho tam zůstali, a Jemu náleží nepoznatelné na nebesích i na zemi. A nemají oni kromě Něho ochránce žádného a On nečiní nikoho společníkem rozhodnutí Svého!“*

Co se týče otázky o mocném cestovateli, jde o Alexandra Velikého:

Korán 18:83 *A vyptávají se tě na Zu al-Kuarnajna (Dvourohého) [Alexandra Velikého]. Odpověz: „Budu vám vyprávět příběh o něm.“ Upevnili jsme moc jeho na zemi a zahrnuli jsme jej prostředky k věcem všem. A on následoval stezku, a když dospěl k slunce západu, shledal, že zapadá v tůni blátivé, a našel lid nějaký poblíže. I řekli jsme mu: „Zu al-Kuarnajne (Dvourohý), na tobě jest, zda potrestáš je, či zda projevíš k nim laskavost.“*

Podle koránu byl Alexandr Veliký Alláhovým prorokem.

Otázka – co je to duch?

Korán 17:85 *A vyptávat se tě budou na Ducha [pravděpodobně anděla Gabriela]. Odpověz: „Duch přichází z rozkazu Pána mého a bylo vám dáno z vědění jen ne mnoho.“*

Poté, co židovští vůdci v Medíně pomohli lidem z Mekky s otázkami, které mají položit Mohamedovi, objevují se v koránu první negativní poznámky o Židech.

Korán 5:64 *A říkají Židé: „Boží ruka je spoutána okovy!“ Necht' jsou jejich ruce spoutány okovy [v soudný den budou mít Židé pravou ruku připoutanou k šíji] a necht' jsou prokleti za to, co říkají!*

ANULOVÁNÍ

Změna v koránu ohledně Židů neprošla bez povšimnutí. Zhruba touto dobou začali lidé z Mekky upozorňovat Mohameda na to, že v koránu se prvně říkalo jedno a později zase něco jiného.

Korán 16:101 *A když zaměníme jeden verš veršem jiným – a Alláh nejlépe zná to, co sesílá – říkají: „Ty si to vymýšlíš!“ Však většina z nich nic neví!*

Korán 2:106 *Kdykoliv zrušíme verš nějaký či dáme ti naň zapomenout, přineseme jiný, lepší anebo podobný. [V koránu je až 225 veršů*

zaměněných za pozdější verše. Říká se tomu anulování.]

Obecně anulování znamená, že pozdější verš anuluje, neboli oslabuje, dřívější protikladný verš. Avšak protože oba verše pocházejí od Alláha, mohou být v případě potřeby použity oba. Popravdě to vede k dualismu – dvěma protikladným myšlenkám, které jsou obě pravdivé.

Toto je Mohamedova sunna.

BOJE

KAPITOLA ČTVRTÁ

Korán 8:20 *Vy, kteří věříte! Bud'te poslušní Alláha a posla Jeho a neodvracejte se od něho, ted', když znáte pravdu! A nebud'te jako ti, kteří říkali: „Slyšeli jsme,“ ale zatím vůbec neposlouchali.*

SHRNUTÍ

Lidé z Mekky začali Mohamedovi vzdorovat. Korán znovu a znovu odsuzoval ty, kdo vzdorují islámu, k věčným mukám pekelným.

Mohamedovi začínalo věřit stále více obyvatel Mekky. Propast mezi muslimy a jejich starými přáteli se zvětšovala.

Mohamed měl svá nejznámější vidění – noční cestu do ráje.

Mohamedova manželka a strýc zemřeli. On však brzy získal novou nevěstu.

Ishák 235 Mohamed potkal jednoho člověka z Mekky, který mu řekl: „Mohamede, přestaň proklínat naše bohy, nebo my začneme proklínat tvého Alláha.“ Mohamed tedy přestal proklínat mekkánské bohy. Mohamed se držel tématu starých civilizací, které neposlouchaly své proroky, a hrozného úpadku oněch národů.

Korán 11:59 *Tito Ádovci [dávný lid jižní Arábie] popírali znamení Pána svého, vzpírali se poslům Jeho a následovali rozkazu každého pyšného, zarputilého člověka. A na tomto světě i v den zmrtvýchvstání bude jim řečeno: „Ádovci, neodmítli jste snad Pána svého?“ Ó ano, pryč tedy s Ádovci.*

SATANSKÉ VERŠE

Ishák 239 Někteří Mekkánští přišli za Mohamedem a řekli mu: „Budeme uctívat to, co uctíváš ty. Pak ty uctívej to, co uctíváme my. Pokud to, co uctíváš ty, je lepší, než co uctíváme my, budeme se na tvém uctívání podílet. A je-li lepší to, co uctíváme my, pak se na tom můžeš též podílet.“

Tabarí 1192 Mohamed vždy přemýšlel, jak by mohl přesvědčit všechny obyvatele Mekky. Napadlo ho, že by se tři bohové Kurajšovců mohli za Alláha přimluvit. Mekkánští měli velkou radost a byli šťastní. Když Mohamed vedl modlitby u Káby, zúčastnili se jich všichni lidé z Mekky, muslimové i káfiři. Kurajšovci se po společné bohoslužbě sešli a dali najevo, jakou mají radost.

Tabarí 1192 Byl to však satan, kdo ho přiměl vyslovit ta strašná slova, že by jiní bohové mohli pomoci Alláhovi. Mohamed je odvolal, a to zhoršilo vztahy mezi islámem a lidmi z Mekky na nejnižší možnou úroveň.

Korán 22:52 *Nevyslali jsme před tebou posla ani proroka, jehož by satan nepokoušel zlými tužbami, avšak Alláh zruší satanova pokušení. A potom Alláh potvrdí Svá zjevení – a Alláh vševědoucí je i moudrý. A jedná takto, aby učinil to, co podvrženo bylo satanem, pokušením pro ty, v jejich srdcích je choroba a jejich srdce jsou zatvrzelá.*

PEKLO

Nejpopisnější pasáže koránu jsou věnovány peklu. Peklo zaujímá velkou část koránu, především raného mekkánského koránu. Pekla se přímo týká 217 veršů.

Korán 22:19 *Věřící a nevěřící jsou dvě skupiny, které se spolu přou ohledně Pána svého; těm, kdož neuvěřili, strážěn bude šat z ohně a hlavy jejich budou polévány vodou vroucí, jež rozleptá vše, co v břichách jejich jest, i kůži jejich, a pro ně jsou připraveny dūtky železné. A kdykoli budou v tomto svém utrpení chtít uniknout z ohně pekelného, budou do něj vráceni zpět a bude jim řečeno: „Okuste trestu spalujícího!“*

PŘEDURČENÍ

Korán znovu a znovu proklamuje úplnou nadvládu Alláha i nad tím nejmenším činem.

Korán 7:178,179 *Ten, jehož Alláh vede, je dobře veden, avšak ti, které nechává bloudit, ti ztrátu utrpěli. A stvořili jsme věru pro peklo množství džinů i lidí.*

Několik málo veršů však naznačuje svobodnou vůli. Dualismus je jedním z principů koránu.

Korán 18:29 *A rci: „Pravda přichází od Pána vašeho; kdo chce, ať věří, a kdo nechce, ať nevěří!“*

BÁSNÍKOVO PODROBENÍ

Ishák 252 Al Dausí byl básník, který měl v Arábii určité postavení. Tento básník se rozhodl, že se podrobí islámu. Přišel domů a přišel ho přivítat jeho starý otec. Al Dausí mu řekl: „Jdi pryč, otče, neboť nechci mít s tebou nic společného.“ Otec se ho zeptal: „Proč, můj synu?“ Al Dausí odpověděl: „Stal se ze mě muslim.“ Otec na to řekl: „No, tak já se taky podřídím.“

Ishák 253 Nato vstoupil do domu a řekl své ženě: „Nech mě být, nechci s tebou mít nic společného.“ Ona se rozplakala: „Proč?“ Al-Dausí řekl: „Islám nás rozdělil a já teď následuju Mohameda.“ Ona odpověděla: „Pak je tvé náboženství i mým.“ Muž ji pak uvedl do islámu.

Korán neměnně upomíná, že by se muslimové neměli přátelit s káfiry. (Tvrdí to 12 veršů.)

Korán 3:28 *Nechť si věřící neberou káfiry za přátele místo věřících! Kdo tak učiní, nedostane se mu ochrany Alláha a bude odkázán sám na sebe. Alláh vás varuje, abyste před ním měli bázeň, neboť všichni se mu budou zodpovídat.*

Korán 5:57 *Vy, kteří věříte! Neberte si za přátele ty, kterým je vaše náboženství pro posměch a pro zábavu, ať jsou již z těch, jimž dostalo se Písma před vámi [Židé a křesťané], či ať jsou z káfirů. Bojte se Alláha, jste-li opravdoví věřící! A když voláte k modlitbě, tropí si z toho posměšky a je jim to pro zábavu – a je to proto, že je to lid, jenž ničemu nerozumí.*

Ishák 260 Na tržišti byl křesťanský otrok, který se staral o stánek. Mohamed za ním chodíval a vedl s ním rozsáhlé diskuze. Z toho pramení kurajšovské rčení, že všechno, co Mohamed říká v koránu, pochází od křesťanského otroka. Odpověď z koránu:

Korán 16:102 *Odpověz: „Duch svatý [Gabriel] je přinesl dolů od Pána tvého s pravdou, aby utvrdily ve víře ty, kdož uvěřili, a aby byly vedením i zvěstí radostnou pro ty, kdož podrobili se vůli Alláhově.“ Víme dobře, že nevěřící hovoří: „Vždyť jej to učí smrtelník nějaký!“ Však jazyk toho, na nějž narážku činí [jeho jméno je nejisté], je cizí, zatímco tento korán je zcela zřejmý v jazyce arabském.*

NOČNÍ CESTA

Korán 17:1 *Sláva Alláhovi, jenž za noci přenesl služebníka Svého z posvátné mešity v Mekce do mešity nejvzdálenější [v Jeruzalémě], jejíž okolí jsme požehnali, abychom mu ukázali některá Svá znamení. A On a jenom On věru slyší a vidí vše.*

Ishák 264 Jednou v noci, když se Mohamed uložil ke spánku, Gabriel ho vzbudil. Vzal ho za ruku, vyvedl ho ven z domu a tam stálo bílé zvíře, napůl mula a napůl osel. Mělo okřídlené nohy a jedním mávnutím dokázalo doletět až k obzoru. Gabriel vysadil Mohameda na bílé zvíře a odletěli spolu do Jeruzaléma na Chrámovou horu.

Ishák 264 Tam se u chrámu setkali s Ježíšem, Abrahámem, Mojžíšem a dalšími proroky. Pomodlili se spolu a Mohamed vedl modlitbu.

Ishák 265 Když Mohamed vyprávěl tento příběh u Káby, Kurajšovci nesouhlasně hučeli nad jeho absurditou. Áiša, Mohamedova oblíbená manželka, říkávala, že Mohamed té noci vůbec neopustil lože, ale že odletěl jen jeho duch.

Ishák 266 Mohamed popisoval, že Abrahám vypadal přesně jako on, že Mojžíš byl muž s brunátnou tváří, vysoký, hubený a měl kudrnaté vlasy a že Ježíš měl světlou kůži, načervenalou pihovatou pleť a zplihlé vlasy.

Ishák 269 Na nejnižší úrovni nebe byl usazen Adam s dušemi lidí před sebou. Prohlížel si duše svých dětí. Z duší muslimů byl nadšený a duše káfirů o znechucovaly.

Ishák 270 Pak vzali Mohameda na druhou úroveň nebe a tam spatřil Ježíše a jeho bratrance Jana, syna Zachariášova. Na třetí úrovni nebe uviděl Josefa, syna Jákobova. Na čtvrté úrovni nebe spatřil Mohamed Idrise. Na páté úrovni nebe byl muž jménem Áron, syn Imránův. Na šesté úrovni nebe byl Mojžíš. Na sedmé úrovni nebe byl muž sedící na trůnu před honosným domem. Každý den vstoupilo do domu 70 000 andělů, kteří tam zůstanou až do Dne vzkříšení. Muž na trůnu vypadal přesně jako Mohamed. Byl to Abrahám.

Ishák 271 Když bral Gabriel Mohameda na jednotlivé úrovně nebe a žádal o svolení ke vstupu, pokaždé musel uvést, koho přivádí a jaké mají poslání. Nato vždy řekli: „Alláh mu dal život, bratra i přítele.“ Když se Mohamed dostal na sedmou úroveň nebe, udělil mu jeho Bůh povinnost pomodlit se padesátkrát za den. Mojžíš ho přesvědčil, aby požádal o zmírnění tohoto nařízení. Alláh pak

tento počet snížil na pět. V Noční cestě je Mohamed vyličen jako následník židovských proroků.

Mohamed je posledním prorokem a korán je čistý a dokonalý, kdežto židovské i křesťanské Písmo je překroucené. Židé a křesťané se musí podrobit islámu. Korán je pokračováním jejich svatých knih a přivádí je k dokonalosti.

Ishák 272 Jednoho dne přišel Mohamed spolu s andělem Gabrielem, když Kurajšovci vykonávali své náboženské obřady. Byli mezi nimi vůdci, kteří bránili svou rodnou kulturu a náboženství a oponovali Mohamedovi. Když kolem Gabriela procházel první vůdce, Gabriel mu hodil do tváře list a oslepil ho. Druhému pak způsobil vodnatost, na jejíž následky zemřel. Třetímu muži přivodil Gabriel infekci, na niž zemřel. Čtvrtý muž později kvůli Gabrielovi šlápl na trn a také zemřel. A posledního muže, jenž zavrhl Mohameda, Gabriel zabil pomocí mozkové nemoci.

RODINA

Abú Tálíb, Mohamedův strýc, si Mohameda osvojil coby sirotka a vychoval ho. Brávil ho s karavanou na obchodní cesty do Sýrie a učil ho, jak se stát obchodníkem. Abú Tálíb byl náčelníkem klanu, jenž chránil Mohamedův život, když mu ostatní obyvatelé Mekky chtěli ublížit. Byl Mohamedovým životem i bezpečím, ale když zemřel, Mohamed ho zatratil do pekla.

Po smrti Abú Tálíba tlak na Mohameda zesílil. Došlo to až tak daleko, že jeden z Kurajšovců po něm hodil prach.

Smrt jeho manželky, Chadídži, neměla žádný politický dopad, ale byla to pro Mohameda rána. Jeho žena byla jeho hlavní důvěrnicí a utěšitelkou.

MANŽELSTVÍ

Asi tři měsíce po smrti Chadídži se Mohamed oženil se Saúdou, vdovou a muslimkou.

Abú Bakr měl šestiletou dceru Áišu. Ta se později stala Mohamedovou oblíbenou manželkou. Svatba musela počkat, až bylo Áíše devět let.

Muslim 031,5977 Áiša cituje Mohameda: „Tři noci po sobě jsem tě viděl ve snu. Anděl tě přinesl zabalenou v hedvábí a říkal: ‘To je tvá žena.’ Když jsem hedvábí odhalil, objevila se tvoje tvář. Řekl jsem: ‘Je-li tento sen skutečně od Alláha, nechť jej uskuteční.’“

Toto je Mohamedova sunna.

POLITICKÉ POČÁTKY

KAPITOLA PÁTÁ

Korán 24:52 *Ti, kdož poslouchají Alláha a posla Jeho a obávají se Alláha a kdož se hrozí a bojí Alláha, ti zajisté zvítězí.*

SHRNUTÍ

Mohamed začal hledat politické spojení. Navázal politické spojení s novými muslimy z blízkého města Medíny. Uzavřeli formální přísahy, které uznávaly Mohameda jako politického vůdce.

Sestavili plány na opuštění Mekky a přesídlení do Medíny.

V Medíně Mohamed ustavil politickou listinu zavádějící dualistický právní a etický systém. Poté završil pohlavním stykem svůj sňatek s devítiletou Áišou.

Někteří obyvatelé Medíny se podrobili islámu, ale později měli pochybnosti. Tito pochybovači byli nazváni pokrytci.

Ishák 279 Po smrti Abú Tálíba potřeboval Mohamed politické spojení. S jedním ze svých sluhů se odebral do asi 80 kilometrů vzdáleného města Táif. V Táifu se setkal se třemi bratry, kteří měli politickou moc.

Ishák 279 Jeden z bratrů řekl, že kdyby byl Mohamed Alláhovým zástupcem, tak by šel a strhl by potah z Káby, Alláhovy svatyně. Druhý bratr řekl: „Nemohl si Alláh najít někoho lepšího za proroka než Mohameda?“

A třetí bratr řekl: „Já s tebou ani nemohu mluvit. Jsi-li prorokem Alláhovým, jak tvrdíš, pak jsi pro mě příliš významný, než abych s tebou mohl hovořit. A pokud ne, tak jsi lhář. A se lháři se nemá mluvit.“

Ishák 280 Protože se nemohli shodnout, Mohamed je požádal, aby se o schůzce nikde nezmiňovali. Mohamed je tak dlouho zavrhoval, i s jejich příbuznými, až se jednoho dne shromáždil dav, jenž na něj začal házet kameny a vyhnal ho z města.

POČÁTEK MOCI A DŽIHÁDU V MEDÍNĚ

Medína ležela asi deset dnů cesty od Mekky, ale lidé z Medíny již od dávných časů chodívali do Mekky na trhy. Medína byla z poloviny židovská a z poloviny arabská a mezi oběma skupinami panovalo neustálé napětí. Židé pracovali jako zemědělci a řemeslníci a byli vzdělaní. Byla to bohatá třída, ale jejich moc pomalu upadala. Židé říkali, že jednoho dne přijde prorok a povede je k vítězství nad Araby. Navzdory tomuto napětí byl arabský kmen Chazradžů spojencem Židů.

Ishák 286 Když se tedy členové kmene Chazradžů setkali s Mohamedem, říkali si mezi sebou: „Toto je ten prorok, o kterém mluvili Židé. Přidejme se k němu, dřív než to udělají Židé.“ Doufali, že by je islám mohl sjednotit. Zanedlouho znali islám v každé medínské domácnosti.

Ishák 289 Následující rok, když se lidé z Medíny vrátili do Mekky, složili Mohamedovi přísahu. Pak se vrátili do Medíny a brzy se islámu podrobilo mnoho obyvatel Medíny.

Ishák 294 Na příštím trhu v Mekce se ukázalo mnoho nových muslimů z Medíny. Navečer jich asi sedmdesát opustilo karavanu, aby se setkali s Mohamedem. Ten jim přednášel korán a prohlásil: „Uvítám vaši oddanost na základě toho, že mě budete chránit stejně jako své potomky.“ Lidé z Medíny přísahali. Po přísaze se jeden z nich zeptal na jejich nyní zpřetrhané svazky s Židy z Medíny. Když pomůžou Mohamedovi se zbraněmi a budou úspěšní, vrátí se zpět do Mekky? Mohamed se usmál a řekl: „Ne, krev je krev a krev, která nebude splacena, je krev, která nebude splacena.“ Krevní msta a její povinnost u nich byly běžné. „Povedu válku s těmi, kdož jsou ve válce s vámi, a budu udržovat mír s těmi, kdož jsou v míru s vámi.“

Ishák 299 Jeden muž z Medíny řekl těm, kteří složili slib: „Uvědomujete si, k čemu se s tímto mužem zavazujete? K válce proti všem.“ Zeptali se, co za svoji přísahu dostanou, a Mohamed jim slíbil ráj. Poté si všichni podali ruce na zpečetění úmluvy.

MIGRACE

Ishák 304 V Medíně nyní muslimové otevřeně praktikovali své nové náboženství. Ale většina Arabů stále ještě praktikovala svá stará kmenová náboženství. Muslimové znesvěcovali staré svatyně a rituální předměty. Dokonce se vloupávali do domů, kradli rituální předměty a házeli je do latrín.

Při jedné příležitosti zabili psa, jeho tělo uvázali k jednomu rituálnímu předmětu a takto je vhodili do latríny.

Ishák 313 Až doposud byly hlavní rozpory rozdělující kmen Kurajšovců z důvodu nového náboženství řešeny slovně. Pokud byla prolita nějaká krev, tak jen v rámci nějaké rvačky. Lidé po sobě házeli prach, ale k žádnému opravdovému násilí nedošlo. Nikdo nezemřel.

Ishák 314 Muslimové z Medíny přísahali Mohamedovi podporu ve válce a pomoc muslimům z Mekky. Muslimové z Mekky opustili město a odešli do Medíny. Muslimy z Mekky i Medíny čekala zkouška.

Ishák 324-326 Kurajšovci se obávali, že Mohamed a jeho medínští spojenci vyhlásí Kurajšovcům a Mekce válku. Svolali tedy radu, aby vymyslela, co dělat. Nakonec nechali Kurajšovci muslimy jít. Chtěli, aby s nimi prostě odešel i jejich problém.

Korán 8:30 *A hle, ti, kdož neuvěřili; strojili proti tobě úklady, aby tě zadrželi anebo zabili či vyhnali. A chystali úklady, avšak i Alláh chystal úklady – a Alláh je nejlepší v strojení úkladů.*

Ishák 336-337 V Medíně zahájil Mohamed práce na stavbě první mešity. V Medíně teď byly dvě skupiny muslimů, imigranti z řad Kurajšovců z Mekky a pomocníci z Medíny.

ÚMLUVA

Ishák 341 Mohamed sepsal chartu neboli úmluvu, která měla položit základy zákonům a vládě. Náboženství islám teď mělo i politický systém. Islám měl nyní moc i nad lidmi mimo mešitu. Všichni muslimové, ať už z Mekky, Medíny nebo odkudkoli, se stali součástí komunity, ummy, a ostatní z ní byli vyloučeni. Byl zde jeden soubor etiky pro muslimy a jiný soubor etiky pro káfiry. Dualismus byl zaveden jako základní princip islámské etiky.

Ishák 341 Muslimové se měli stavět na odpor proti každému, kdo by zaséval neshody mezi jinými muslimy. Muslim by neměl zabít jiného muslima, ani by neměl pomáhat káfírům proti muslimům. Muslimové jsou si navzájem přáteli, káfíři jsou však z tohoto přátelství vyjmuti. Muslimové mají pomstít krev prolitou na jiném muslimovi v džihádu. Nevěřící nesmí zakročít proti muslimům.

Ishák 342 S Židy, kteří se připojí k Mohamedovi, má být zacházeno spravedlivě. Židé mají pomáhat platit válku, pokud bojují s muslimy jako spojenci. Žádný Žid nesmí jít do války bez Mohamedova svolení, kromě zabíjení ze msty. Pokud jsou muslimové napadeni, musí jim Židé pomoci. Všechny nepokoje a spory musí rozsoudit Mohamed. Nikomu z Mekky se nemá pomáhat.

SŇATEK

Asi sedm měsíců po příchodu do Medíny naplnil Mohamed, jemuž v té době bylo 53 let, sňatek s Áišou, které nyní bylo 9. Kvůli jejímu věku jí bylo dovoleno vzít si s sebou do harému panenky.

POKRYTCI

Ishák 351 Než přišel Mohamed, byli Arabové, kteří praktikovali svá stará náboženství, se svým náboženstvím spokojeni a vůči druhým tolerantní. Mnozí Arabové se stali muslimy kvůli nátlaku, aby se přidali k islámu. Ale tajně to byli pokrytci, kteří se spojovali s Židy, protože si mysleli, že Mohamed byl ošálen.

Ishák 365 V koránu je uvedena analogie na pokrytce:

Korán 2:8 *Jsou mezi lidmi někteří [Židé], kdož říkají. „Věříme v Alláha i v den soudný,“ zatím však nevěří doopravdy. Snaží se oklamat Alláha a ty, kdož uvěřili, avšak klamou jen sami sebe, aniž o tom mají tušení. V srdcích jejich jest choroba a Alláh rozmnožil jejich utrpení; jim dostane se trestu bolestného za to, že lhali.*

Ishák 358 Jeden z pokrytců omlouval svou kritiku slovy, že jen mluví a žertuje. Žádná kritika nebyla příliš malá, aby neušla pozornosti.

Korán 9:65 *Když se jich tážeš, tu věru řeknou: „My jsme jen tak tlachali a bavili se!“ Rci: „Jak jste se mohli posmívat Alláhovi, Jeho znamením a Jeho poslu?“ Nevymlouvejte se! Odmítli jste víru poté, co jste ji přijali. Jestliže odpustíme jedné skupině z vás, jinou zase naopak potrestáme za to, že byli hříšníci.*

Ishák 365 Pokrytci mění tvář podle toho, na čí straně stojí. Když jsou s muslimy, tak jsou věřící. Avšak když jsou s hříšníky (Židy), tvrdí, že stojí na

straně Židů. A jsou to Židé, kdo jim nařizuje popírat pravdu a odporovat Mohamedovi.

Toto je Mohamedova sunna.

ŽIDÉ

KAPITOLA ŠESTÁ

Korán 9:63 *Což nevědí, že pro toho, kdo protíví se Alláhu a Jeho poslu, je určen oheň pekelný, v němž bude nesmrtelný? A to je potupa nesmírná!*

SHRNUTÍ

Židé tvořili asi polovinu Medíny. V Mekce si Mohamed nárokoval roli proroka v židovské tradici. Ale Židé v Medíně říkali, že Mohamed není jejich prorokem. Pak Mohamed tvrdil, že Židé jsou zkažení a že pouze on zná skutečná učení židovských svatých knih.

Nyní korán i Mohamed začali napadat Židy a směr islámské modlitby se změnil z Jeruzaléma na Mekku.

Když Mohamed přišel do Medíny, byla asi polovina města židovská. Byly tam tři židovské a dva arabské kmeny. Židé byli zemědělci a obchodníci a žili ve svých vlastních opevněných příbytcích. Celkově byli vzdělanější a zámožnější než Arabové.

Před příchodem Mohameda byla mezi kmeny zlá krev a vraždění. Poslední bitva byla vedena mezi dvěma arabskými kmeny, ale každý z židovských kmenů se připojil k bitvě se svými konkrétními arabskými spojenci. Kromě těchto rozporů mezi dvěma arabskými kmeny panoval rozpor i mezi Židy a Araby obecně.

Tyto revnivé kmenové vztahy byly jedním z důvodů, proč byl Mohamed pozván do Medíny. Výsledkem však nebylo sjednocení, ale další polarizace.

Nový rozkol nastal mezi islámem a těmi Araby a jejich židovskými partnery, kteří vzdorovali islámu.

Ishák 351 Zhruba touto dobou vystoupili židovští vůdci proti Mohamedovi. Rabíni mu začali klást obtížné otázky. Pochybnosti o Alláhovi byly zlem. Dva z Židů se však přidali k Mohamedovi jako muslimové. Uvěřili mu, když řekl, že je židovský prorok, který přišel, aby naplnil tóru.

SKUTEČNÁ TÓRA JE V KORÁNU

Mohamed opakovaně prohlašoval, že Židé a křesťané překroutili své svaté texty, aby zakryli, že ho jejich texty prorokují. Příběhy v koránu jsou podobné těm v židovských svatých textech, ale mají odlišné závěry. Všechny příběhy, které najdeme v židovských svatých knihách, v koránu ukazují, že Alláh zničil ty kultury, jež neposlouchaly své posly. Podle Mohameda byly svaté texty Židů změněny, aby se zakryla skutečnost, že jediné pravé náboženství je islám.

Ishák 367 Mohamed je poslední prorok. Jeho příchod byl ohlášen v původní Tóře. Alláh Židy požehnal a ochránil je a oni teď odmítají uvěřit v posledního a dokonalého proroka. Židé nejsou nevědomí, ale falešní. Židé znají pravdu o Mohamedovi a snaží se ji zakrýt pomocí lži.

Korán 2:40 *Dítka Izraele, pomněte milosti Mé, již jsem vám prokázal! Dodržujte věrně úmluvu se Mnou uzavřenou, tak jako Já ji dodržuji vůči vám, a mé moci se obávejte! Věřte v to, co jsem seslal [korán] a co potvrzuje vaše Písmo! Nebud'te prvními z těch, kdo nevěří v toto zjevení, a nevzdávejte se zjevení Mých za nízkou cenu! Bojte se jenom Mé! Neodívejte pravdu falšší a nezakrývejte vědomě pravdu [Mohamed řekl, že Židé ukryli své svaté spisy, které předpovídaly, že on bude posledním prorokem].*

Ishák 367 V koránu se opakují zmínky o mnoha laskavostech, které Alláh učinil pro Židy – oni byli vyvoleným lidem, vyvedeným z otroctví pod faraónem, lidem, jenž obdržel svatou tóru, a přitom vše, čeho jsou schopní, je jen hřích. Mnohokrát jim Alláh odpustil, a přesto jsou tvrdí jako kámen a odmítají uvěřit v Mohameda. Jakmile pochopili tóru, tak ji překroutili.

Korán 2:75 *Jak můžete vy, věřící, žádat, aby s vámi uvěřili Židé, ačkoli oni uslyšeli slovo Alláhovo a záměrně je překroutili [Mohamed řekl, že Židé ukryli své svaté spisy, které předpovídaly, že on bude posledním prorokem], když mu porozuměli? A když potkají ty, kdož uvěřili, říkají: „Uvěřili jsme!“ , avšak když sami jsou mezi sebou, tu hovoří: „Chcete jim vyprávět o tom, co vám Alláh odkryl, aby se o tom s vámi mohli přít před Pánem vaším?“ Což nebudete rozumní? Cožpak nevědí, že Alláh dobře zná jak to, co skrývají, tak i to, co odhalují?*

Ishák 369 Hříchy Židů jsou tak velké, že Alláh je proměnil v opice. A přesto se nepoučí a stále odmítají připustit, že Mohamed je jejich prorokem. Znají celou pravdu, ale skrývají ji a uvádějí druhé v omyl. I když Mohamedovi řeknou, že věří, tak skrývají svůj vzdor.

Korán 2:63 *A pamatujte, dítka Izraele, když jsme s vámi uzavřeli úmluvu a vztyčili nad vámi horu Sinaj, řekli jsme: „Přidržujte se toho, co jsme vám*

odhalili, co nejpevněji a zapamatujte si to dobře, abyste se mohli mít na pozoru před zlem. “ Pak jste se však odvrátili, a kdyby nebylo přízně a milosrdenství Alláhova vůči vám, byli byste již věru mezi těmi, kdož jsou ztraceni. Zajisté znali jste ty mezi sebou, kdož sobotu znesvětili a jimž jsme řekli: „Budete proměněni v opice opovrhované!“ A učinili jsme je trestem výstražným pro ty, kteří žili předtím i potom, i varováním pro ty, kteří se bojí Alláha.

Muslim 042,7135 Mohamed řekl: „Židovský kmen Banú Israíl se ztratil. Nevím, co se se s těmito Židy stalo, ale myslím si, že zmučovali a staly se z nich krysy. Všimli jste si, že krysa se nenapije velbloudího mléka, ale kozího ano?

Ishák 370 Židé pochopili pravdu o Mohamedovi a poté změnili své svaté texty, aby nemuseli připustit, že Mohamed má pravdu. V koránu se často používá termín „lid Knihy“. Za časů Mohameda nebyly v arabštině žádné knihy. Psaná arabština se používala především pro účely obchodu. Protože křesťanství i judaismus používaly náboženské texty, bylo to pro ně charakteristické. Termín „lid Knihy“ může označovat buď Židy, křesťany nebo obojí.

Korán 5:59 *Rci: “Lidé Knihy [Židé a křesťané]! Nezavrhujete nás jenom proto, že jsme uvěřili v Alláha a v to, co nám seslal, a v to, co seslal ještě před námi, a protože většina z vás jsou hříšníci? Rci: „Mám vám oznámit něco horšího než odplatu, která je u Alláha? Ti, které Alláh proklel a na něž se rozhněval a z nichž učinil opice [Židé] a vepře [křesťané], a ti, kteří uctívají zlo – ti jsou na horším místě a nejdále zbloudili ze stezky pravé.*

Korán 5:82 *A věru zjistíš, že lidé, kteří jsou největšími nepřáteli věřících, jsou Židé, a ti, kdo k Alláhovi přidružují [polyteisté]; a zjistíš, že křesťané jsou největšími přáteli věřících. A je to proto, že jsou to oddaní učenci, kteří nejsou domýšliví.*

MOHAMED ODDANĚ DODRŽUJE ABRAHÁMOVO NÁBOŽENSTVÍ

Ishák 381 Křesťané a Židé se s Mohamedem přeli, že kdyby si přál spásu, tak by konvertoval. Ale Mohamed je ten, kdo upřímně následuje náboženství Abrahámo. Mohamed je pravým Židem s pravou tórou.

Korán 3:66 *Abrahám nebyl ani Židem, ani křesťanem, avšak byl počestným mužem, muslimem; a nepatřil mezi modloslužebníky. A nejbliže*

k Abrahámovi byli věru ti, kdož jej následovali, a tento posel a ti, kdož v něj uvěřili. A Alláh je ochráncem věřících. Někteří z lidí Knihy by vás rádi uvedli v blud, avšak zabloudí jen sami, aniž by to tušili.

Ishák 397 Za Mohamedem přišli tři Židé a tázali se: „Netvrdíš snad, že následuješ náboženství Abrahámovo a věříš v tóru, kterou máme a dosvědčujeme, že je pravdou Alláhovou?“ Mohamed odpověděl: „Jistě, ale vy jste zhřešili a porušili smlouvu v ní obsaženou a skryli jste, co vám bylo přikázáno objasnit lidem. Distancuji se od vašeho hříchu ukrývání části tóry, která prorokuje příchod Ahmeda (obměna jména Mohamed).“

Židé a křesťané jsou definováni právě islámem. Křesťané a Židé se musí islámu politicky i teologicky podrobit.

Korán 4:47 *Vy, kterým bylo dáno Písmo [Židé a křesťané], věřte v to, co jsme vám seslali jako potvrzení Písma svatého, které již máte od dřívějšíka. Dříve, než zničíme obličej vašeho a obrátíme hlavy vaše nazad anebo vás proklejeme, jako jsme již prokleli lid znesvěcující sobotu [Židy]. A přikázání Alláhova byla již vykonána!*

V koránu je zmíněn jeden Žid, jenž konvertoval k islámu.

Korán 46:9 *Já věru nejsem prvním poslem Alláhovým a nevím ani, co učiní se mnou a s vámi. Já následuji pouze to, co mi bylo vnuknuto, a mým úkolem je pouze vás [Mekkánské] varovat. Co si myslíte? Jestliže je toto od Alláha a vy jste v to neuvěřili, a jestliže svědek [Žid, bin Saláma] z dítek Izraele dosvědčuje podobnost toho a věří v to, zatímco vy jste hrdopysní...? Alláh věru nevede lid nespravedlivý.*

OSUDNÁ ZMĚNA

Ishák 381 V Mekce, kde bylo Židů jen pár, o nich Mohamed hovořil dobře. V Medíně bylo Židů hodně a jeho vztah k nim byl napjatý. Až do této doby vedl Mohamed modlitby ve směru k Jeruzalému. Nyní se kibla, směr modlitby, změnila na Kábu v Mekce.

Ishák 382 Mohamed povolal Židy k islámu, který vylíčil jako velmi lákavý, a současně je varoval před trestem a odplatou Alláhovou. Židé řekli, že budou následovat náboženství svých otců. Protože islám přišel až po judaismu, je i Alláh nástupcem Jehovy. Jenomže bohem Židů je ve skutečnosti Alláh a Židé tuto skutečnost záměrně skryli pomocí svých překroucených svatých spisů. Za to budou prokleti.

Korán 62:5 *Ti, kterým byla předána tóra [prvních pět knih Starého zákona], a oni ji nenásledují, jsou podobni oslu, jenž naložen je knihami, aniž by jim rozuměl. Ti, kteří odmítají zjevení Alláhova, jsou ubohým příkladem. Ale Alláh nevede ty, kdož konají špatnosti.*

Korán 4:47 *Vy, kterým bylo dáno Písmo [Židé a křesťané], věřte v to, co jsme vám seslali jako potvrzení Písma svatého, které již máte od dřívějška. Dříve, než zničíme obličeje vaše a obrátíme hlavy vaše nazad anebo vás proklejeme, jako jsme již prokleli lid znesvěcující sobotu [Židy]. A příkázání Alláhova byla již vykonána!*

Káfíři budou navěky hořet v ohni pekelném.

Korán 98:6 *Nevěřící mezi lidem Knihy a modloslužebníci budou páleni na věky v ohni pekelném. Ze všech stvořených bytostí jsou tyto nejvíce zavrženíhodné. Neboť ti, kdož věří a konají dobro a pracují, jsou nejušlechtlejší ze všech stvořených bytostí.*

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD, VÁLKA PROTI VŠEM

KAPITOLA SEDMÁ

Korán 4:42 *V ten den si budou přát káfíři a ti, kdo neuposlechli posla, aby se nad nimi slehla země, avšak neskryjí před Alláhem jedinou věc!*

SHRNUTÍ

Po roce stráveném v Medíně vyslal Mohamed své ozbrojené muže, aby napadali karavany jeho starých nepřátel, obyvatel Mekky.

Při osmém pokusu byli muslimové úspěšní, když díky lsti napadli karavanu během posvátného měsíce.

Později měla kolem Medíny procházet nová mekkánská karavana a Mohamed se rozhodl, že své nepřátele přepadne. Vůdce karavany však dostal strach a poslal rychlého jezdce do Mekky pro ozbrojenou pomoc. Mohamedova armáda a mekkánští bojovníci tábořili poblíž Badru. Mohamed vydal rozkaz a bitva započala. Muslimů bylo méně, ale bojovali odvážně. Islám zvítězil a někteří z Mohamedových starých nepřátel byli zabiti.

Válka byla ustavena jako trvalá strategie islámské politiky.

Ihned po vítězství u Badru vyslal Mohamed válečníky na další nájezdy.

Ishák 415 Třináct let poté, co začal kázat, a rok od příchodu do Medíny se Mohamed připravoval na válku, jak mu Alláh přikázal.

PRVNÍ NÁJEZDY

Ishák 416-423 Mohamed vyslal své bojovníky na sedm ozbrojených nájezdů na obchodní karavany směřující do Mekky.

DŽIHÁD – PRVNÍ ZABÍJENÍ

Ishák 423-424 Mohamed poslal Abdulláha s osmi muži. Kolem muslimů, kteří tábořili na vršku s výhledem na cestu, procházela karavana Kurajšovců.

Když je Kurajšovci uviděli, dostali strach, ale jeden z muslimů měl vyholenou hlavu. Vyholená hlava byla znakem poutníka, a tak se Kurajšovcům trochu ulevilo. Měli pocit, že jsou v bezpečí. Navíc byl v tu dobu posvátný měsíc, kdy se nenosí zbraně.

Ishák 425 Muslimové se radili. Nemohli se rozhodnout. Když zaútočí na karavanu hned, prolíjí krev v posvátném měsíci. Naštěstí posvátný měsíc právě toho dne končil a další den už tabu ohledně zabíjení neplatilo. Byl tu však ještě jeden problém. Onoho večera byli v posvátné oblasti Mekky. A ve svaté oblasti se nesmí zabíjet. Proto tedy váhali a radili se, co dělat. Rozhodli se, že vyrazí, pozabijí co nejvíce mužů ještě ten den a zabaví jejich zboží.

Ishák 425 Islám prolil první krev a zaútočil na neozbrojené muže. Amra zabil šíp. Byl první obětí džihádu. Jeden muž unikl a dva muži byli zajati. Muslimové jim vzali velbloudy se zbožím a vyrazili zpět do Medíny za Mohamedem. Cestou hovořili o tom, že Mohamed dostane pětinu z ukradeného zboží, z kořisti.

Ishák 425 Když se vrátili, Mohamed řekl, že jim nenařídil, aby zaútočili v posvátném měsíci. Držel tedy karavanu i dva zajatce v napjatém očekávání a se zbožím či se zajatci odmítl cokoli provádět. Zajatci řekli: „Mohamed znesvětil posvátný měsíc, prolil v něm krev, ukradl zboží a zajal muže.“ Ale v koránu se píše:

Korán 2:216 *A je vám předepsán také boj, i když je vám nepříjemný. Je však možné, že je vám nepříjemné něco, co je pro vás dobré, a je možné, že milujete něco, co je pro vás špatné; jedině Alláh to zná, zatímco vy to neznáte. Dotazují se tě na boj v průběhu posvátného měsíce. Rci: „Bojovat v tuto dobu je hřích těžký, avšak odvracet druhé od stezky Alláhovy, nevěřit v Něj a vyhánět Jeho věřící z posvátné mešity, to jsou ještě těžší hříchy před Alláhem; modlářství je horší hřích než vražda.*

Ishák 426 Vykázání Mohameda z Mekky bylo horší než zabíjení. Vzporování islámu bylo horší než vražda. Kořist byla rozdělena a bylo stanoveno výkupné za zajatce. Muži, kteří zabíjeli a loupili, se nyní starali o to, jestli dostanou svůj podíl z kořisti. Následují opět slova koránu:

Korán 2:218 *Avšak ti, kdož uvěřili, vystěhovali se a na cestě Alláhově bojují, ti mohou doufat v milost Alláhovu – a Alláh věru je odpouštějící a slitovný.*

BOJ VE JMÉNU ALLÁHA – BADR

Ishák 428 Mohamed se doslechl, že ze Sýrie přichází Abú Sufján s velkou karavanou čítající třicet až čtyřicet Kurajšovců. Svolal tedy muslimy a řekl jim: „Běžte a napadněte je, snad nám Alláh dá kořist.“

Ishák 428 Jak se karavana přiblížila k Medíně, Abú Sufján začal mít obavy a vyptával se každého jezdce na cestě na Mohameda. Pak se doslechl, že se je Mohamed vsutku chystá napadnout. Vyslal proto rychlého jezdce do Mekky pro pomoc.

Ishák 433 Mohamed se svými muži vyrazil z Medíny a směřoval k něčemu, co se mělo zapsat jako jedna z nejdůležitějších bitev celých dějin, bitva, která navždy změnila běh světa.

Mohamed měl dobrou náladu. Řekl: „Vidím nepřítele ležet mrtvého na zemi.“ Zamířili směrem na Badr a na noc se utábořili v blízkosti města.

Mohamed vyslal několik zvědů ke studni u Badru, kde narazil na dva otroky, kteří napájeli velbloudy. Zvědové si byli jistí, že jsou z kurajšovské karavany, a tak je přivedli k Mohamedovi. Dva z Mohamedových mužů je vyslychali během toho, co se Mohamed poblíž modlil. Muži přiznali, že patří ke Kurajšovcům. Mohamedovi muži je začali bít a mučit ještě během Mohamedovy modlitby.

Ishák 435 Mohamed řekl svým mužům, že otroci jim říkali pravdu, dokud je nezačali bít a mučit. Poté otroci lhali, ale byla to lež, co chtěli muži slyšet. Mohamed se mužů zeptal, kolik Kurajšovců tam je a kdo je vede. Když mu to řekli, byl potěšen a řekl svým válečníkům, že Mekka vyslala na porážku své nejlepší muže.

Ishák 439-440 Obě armády měly představu o tom, kde se nachází protivník. Mohamed přikročil k výběru místa k utáboření a přípravě na zítřejší bitvu.

Ishák 440-444 Za rozbřesku se Kurajšovci vydali na pochod. Bitva začala.

Ishák 445 Vylétly šípy a jeden muslim padl. Mohamed promluvil ke své armádě: „S pomocí Alláha, každý muž, jenž zemře v tento den v boji s odvahou a na postupu vpřed, ne na ústupu, se dostane do ráje.“ Jeden z jeho mužů, který jedl datle, se zeptal: „Říkáš, že mě od ráje nedělí nic jiného než zabití rukou Kurajšovců?“ Odhodil datle, sebral svůj meč a vyrazil do boje. Později se mu jeho přání splnilo a byl zabit.

Ishák 445 Jeden z Mohamedových mužů se zeptal, co dokáže Alláha rozesmát? Mohamed odpověděl: „Když se vrhneš do středu nepřátel bez brnění.“ Muž si sundal svou drátěnou košili, sebral meč a připravil se na útok.

Ishák 445 Obě armády se nyní začaly šikovat a postupovat vpřed. Mohamed řekl svým válečníkům, aby nezačínali bojovat dřív, než vydá rozkaz. Sebral hrst oblázků a hodil je na Kurajšovce se slovy: „Ať jsou ty tváře proklety.“ Muslimové vyrazili kupředu. Bitva začala.

Ishák 451 Jakmile bitva skončila, vydal Mohamed bojovníkům rozkazy, aby mezi zabitými vyhledali Abú Džála, Alláhova nepřítele. Našli ho v houští, jak stále ještě bojuje. Jeden muslim k němu přistoupil a usekl mu nohu. Jiný muslim, který kolem něj procházel, když Abú Džál ležel na zemi a umíral, mu stoupl jednou nohou na krk a sťal mu hlavu.

Ishák 452 Hlavu vzal zpět k Mohamedovi a řekl: „Tady je hlava Alláhova nepřítele,“ a hodil ji Mohamedovi k nohám. Prorok zvolal: „Chvála Alláhovi.“

Ishák 455 Když odtahovali těla ke studni, jeden z muslimů uviděl, jak do ní vhazují tělo jeho otce. Řekl: „Můj otec byl čestný, moudrý, laskavý a vzdělaný muž. Doufal jsem, že se stane muslimem. Zemřel jako káfir. Bude se navždy smažit v pekle.“ [Před islámem bylo zabíjení příbuzných a kmenových bratrů od dávných časů zakázáno. V islámu však bratr zabíjí bratra a syn otce. Je to boj ve jménu Alláha – džihád.]

Ishák 454 Těla Kurajšovců vhodili do studny. Alláhův apoštol se naklonil do studny a zařval na ta mrtvá těla: „Lidé studny, našli jste, co Alláh slíbil, že je pravda?“ Muslimové jeho otázku nechápali. Mohamed jim vysvětlil, že mrtví ho slyší.

Ishák 456 Teď byl čas zabrat majetek mrtvých, kteří si již na něj nemohou činit nárok. Teď se z něj stala kořist džihádu a zisk islámu. Mohamed jej spravedlivě rozdělil mezi všechny přítomné muže. Jednu pětinu si nechal pro sebe.

Ishák 459 Vydali se na cestu do Medíny, s kořistí i válečnými zajatci, které hodlali vyměnit za výkupné. Kromě jednoho zajatce, který mluvil proti Mohamedovi. Ten byl předveden před proroka, aby ho zabil vlastní rukou. Před úderem meče se ho zajatec zeptal: „Kdo se postará o mou rodinu?“

Muir 230 Prorok odvětil: „Peklo!“ Jakmile zemřel, Mohamed řekl: „Nevěřící v Alláha a jeho proroka a jeho Knihu! Díky Alláhovi, jenž tě zabil a uspokojil můj zrak.“

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD, VYHNANSTVÍ ŽIDŮ

KAPITOLA OSMÁ

Korán 61:11 *Uvěřte v Alláha a posla Jeho a ved'te udatný boj na cestě Alláhově [džihád] majetky svými i životy svými! A to bude pro vás nejlepší, kdybyste to jen věděli!*

SHRNUTÍ

Mohamed nyní vyzval první tři židovské kmeny, aby konvertovaly k islámu. Ty jeho nabídku odmítly. Mohamed brzy na první židovský kmen zaútočil a zvítězil. Zabavil jim veškeré jejich jmění a poslal je do vyhnanství.

Nadále pokračoval ve svém výnosném džihádu proti mekkánským karavanám.

Mohamed nařídil svou první úkladnou vraždu Žida, který o něm psal básně. Poté nařídil i vraždy dalších Židů.

ZÁLEŽITOST S ŽIDY Z KAJNUKY

V Mekce Mohamed rozdělil komunitu na ty, kdo následovali islám, a na přívržence domorodých arabských náboženství. Osvojil si všechny klasické židovské historiky, aby dokázal, že je prorokem, a o Židech hovořil dobře.

V Mekce však již nežili téměř žádní Židé, a tedy nikdo, kdo by mu odporoval.

V Medíně tvořili polovinu obyvatel Židé, kteří dávali Mohamedovi najevo, že s ním nesouhlasí. V Medíně se tedy Mohamed přel s Židy i s arabskými káfiry. I když bylo ve městě velmi málo křesťanů, Mohamed se přel i s nimi. Všichni káfíři v Medíně byli slovně napadáni.

Ishák 545 V Medíně byly tři židovské kmeny. Banú Kajnuká byli zlatotepci, kteří měli své příbytky v pevnosti. Podle Mohameda porušili dohodu podepsanou po Mohamedově příchodu do Medíny. Čím ji porušili, zůstává nejasné.

Ishák 545 Mohamed svolal Židy na jejich tržiště a řekl jim: „Ó Židé, dávejte si pozor, aby na vás Alláh neseslal pomstu jako na Kurajšovce. Staňte se

muslimy. Víte, že já jsem prorok, jenž k vám byl vyslán. Můžete se o tom dočíst ve svých svatých knihách.“

Ishák 545 Oni odvětili: „Ó Mohamede, zdá se, že si myslíš, že jsme tví lidé. Nebud' blázen. Možná jsi ztloukl a pobil pár kurajšovských kupců, ale my jsme válečníci a opravdoví muži.“

Ishák 546 O něco později začal Mohamed pevnost Židů obléhat. Ani jeden ze zbylých dvou židovských kmenů jim nepřišel na pomoc. Nakonec se Židé vzdali a očekávali, že budou zajati a povražděni.

Ishák 546 K Mohamedovi však přišel jeden jejich arabský spojenec, který jim byl zavázán obchodním vztahem, a řekl: „Ó Mohamede, zacházej s mými zákazníky laskavě.“ Mohamed ho ignoroval. Spojenec Židů svou žádost zopakoval a Mohamed ho znovu ignoroval. Spojenec chytl Mohameda za šat a ten se rozlítil a vykřikl: „Nech mě!“ Spojenec řekl: „Ne, musíš s mými zákazníky zacházet laskavě. Oni mě chránili a ty bys je teď všechny zabil? Já mám z těchto změn strach.“ Odpověď z koránu:

Korán 5:51 *Vy, kteří věříte! Neberte si Židy a křesťany za přátele, neboť oni jsou si přáteli jedni druhým. Kdokoliv z vás se s nimi přátelí, ten stane se jedním z nich a Alláh věru nepovede lid nespravedlivý.*

Korán 5:52 *A vidíš ty, v jejichž srdcích je choroba, horlivě mezi nimi obcházejí a říkají: „Bojíme se, aby nás nepostihl obrat osudu!“ Však možná, že Alláh přinese nějaké vítězství anebo nějakou Svou událost, takže tito lidé začnou litovat toho, co skrývali ve svých duších.*

Mohamed poslal ony Židy do vyhnanství a zabavil jim veškeré jejich jmění a zboží.

NÁJEZD NA AL-KARADU

Ishák 547 Mohamedovo vítězství u Badru a pokračující džihád způsobily, že si Kurajšovci našli jinou cestu do Sýrie. Najali si nového průvodce, který je vedl po nové trase. Mohamed se o jejich trase dozvěděl a vyslal skupinu žoldáků, aby je přepadli. Karavana, jež převážela slušný náklad stříbra, se zastavila u napajedla. Muslimové je překvapili a Kurajšovcům se podařilo utéci, ale Mohamedovi muži dokázali ukořistit celý náklad karavany, včetně stříbra. Ukradené zboží bylo dopraveno k Mohamedovi do Medíny.

ZAVRAŽDĚNÍ ŽIDA AL AŠRAFA

Ishák 548 Když se Al Ašraf, medínský Žid, doslechl, že jeho dva přátelé byli zabiti u Badru, řekl, že hrob je lepší místo než země ovládána Mohamedem. Tento „Alláhův nepřítel“ taky složil nějaké básně lamentující nad ztrátou jeho přátel a napadající islám.

Ishák 551 Když se Mohamed doslechl o Al Ašrafově kritice jeho politiky, řekl: „Kdo mě zbaví Al Ašrafa?“ Jeden muslim řekl: „Já ho pro tebe zabiju.“ O několik dní později Mohamed zjistil, že jeho atentátník nic nedělá, ani nejí a nepije. Mohamed si ho nechal zavolat a zeptal se ho, co se děje. Onen muž odpověděl, že si na sebe vzal úkol, který je pro něj příliš obtížný. Mohamed řekl, že to je povinnost, kterou by se měl snažit vykonat. Atentátník řekl: „Ó apoštole Alláhův, to znamená, že bych musel lhát.“ Prorok na to řekl: „Řekni, co chceš, v tomto ohledu máš naprostou volnost.“

Ishák 552 S pomocí lži se třem muslimům podařilo Al Ašrafa zabít. Když se vrátili k Mohamedovi, právě se modlil. Řekli mu, že zabili Alláhova nepřítele. Jejich vražda vystrašila všechny Židy. V Medíně nebyl jediný Žid, který by se nebál.

ZABITJE KAŽDÉHO ŽIDA, KTERÝ JE VE VAŠÍ MOCI

Ishák 554 Apoštol Alláhův řekl: „Zabijte každého Žida, který je ve vaší moci.“ Když to uslyšel Muhajisa, vrhnul se na jednoho židovského kupce, který byl jeho obchodní společník, a zabil ho. Jeho bratr, který nebyl muslim, se ho zeptal, jak mohl zabít muže, který byl jeho přítel a partner v mnoha obchodních záležitostech. Muslim mu řekl, že kdyby ho Mohamed požádal, aby zabil svého bratra, tak by to bez váhání udělal. Jeho bratr na to řekl: „Chceš říct, že kdyby Mohamed řekl, ať mi usekneš hlavu, tak bys to udělal?“ „Ano,“ zněla odpověď. Starší bratr řekl: „Při Alláhovi, každé náboženství, které tě dokáže přimět k něčemu takovému, je úžasné.“ A na místě se rozhodl, že se stane muslimem.

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD, NEZDARY

KAPITOLA DEVÁTÁ

Korán 4:14 *Ale ty, kdož neuposlechnou Alláha a posla Jeho a poruší jeho omezení, zavede do ohně pekelného, kde setrvají na věky. A bude to pokořující trýzeň!*

SHRNUTÍ

Lidé z Mekky dorazili do Medíny s armádou, aby se pomstili svému vyhlášenému nepříteli, Mohamedovi. Mohamed se rozhodl opustit bezpečí medínských hradeb a utkat se na bitevním poli.

Muslimové měli zpočátku navrch, ale kvůli své lačnosti po kořisti neudrželi postavení a začali ztrácet ve prospěch medínských.

Tato bitva byla pro islám důležitá. Ukázala, že muslimové se nikdy nesmí přičítat Mohamedovým rozkazům. Na straně islámu možná stojí samotný Alláh, ale muslimové nesmí nikdy zaváhat. A všichni zabití muslimští válečníci jdou samozřejmě rovnou do ráje.

Přijdou další bitvy a muslimové se ze svých ztrát musí poučit. Mohamed vyslal zabijáky proti jednomu ze svých nepřátel.

BITVA O UHUD

Ishák 555 Ti, kteří prohráli v bitvě u Badru, řekli po návratu do Mekky ostatním: „Lidé z Kurajše, Mohamed zabil vaše nejlepší muže. Dejte nám peníze, abychom je mohli pomstít.“ Vybraly se peníze, najali se muži. Armáda byla shromážděna.

Ishák 558 Muži z Mekky se tedy utábořili poblíž Medíny, připraveni na bitvu. Připraveni na pomstu. Muslimové teď potřebovali nějakou strategii. Mnozí, včetně Mohameda, chtěli sedět a nechat bojovníky, ať zaútočí na Medínu. Samotné město se dalo využít k obranným účelům – zdi a střechy by obráncům poskytly silnou výhodu. Ale krev muslimských válečníků vřela. Hádky pokračovaly, dokud Mohamed nezašel do svého domu a nevyšel ven ve zbroji.

Ishák 559 Mohamed řekl: „Když si prorok nasadí brnění, neměl by ho sundávat, dokud nezačne válka.“ A tak vyrazil spolu s tisícovkou mužů na pochod vstříc protivníkovi z Mekky.

Ishák 560 Když uviděli bojovníky z Mekky, Mohamed řekl: „Nezačínajte bojovat, dokud nevydám rozkaz.“ Mohamed rozmístil 50 lučištníků, aby chránili jeho týl a křídlo. Nesměli se ani pohnout, jen držet své postavení. Mohamed si nasadil druhou drátěnou košili.

Ishák 570 Muslimové bojovali bez bázně a bitva se vyvíjela v neprospěch bojovníků z Mekky, kteří byli odříznuti od svého tábora, v němž byla válečná kořist. Muslimští lučištníci opustili své pozice, aby se dostali ke kořisti. Ať si zvítězí islám, ale poklady budou jejich. Tak zůstaly křídlo a týl nekryté a mekkánská jízda získala výhodu a zaútočila na týl, kde byl Mohamed. Vývoj bitvy se náhle obrátil proti muslimům.

Ishák 571 Muslimové byli zahnáni na útěk a mnoho jich bylo pobito. Dokonce i Mohamed byl zasažen do tváře kamenem, který mu zlomil zub a roztrhl ret. To ho rozzuřilo.

Ishák 574 Mohamed prchl z bojiště. Byl to statný muž a měl na sobě dvě vrstvy brnění. Bez pomoci skoro ani nemohl stoupat do kopce a šplhat na skály.

Ishák 583 Tento den patřil obyvatelům Mekky, Kurajšovcům. Ti se však nesnažili ze své výhody těžit. Přišli vykonat kmenovou spravedlnost a zabili zhruba tolik mužů, kolik jich muslimové zabili u Badru.

Ishák 586 Mrtví muslimové byli pohřbeni na bitevním poli. Mohamed řekl: „Stvrzuji, že každého, kdo bude zraněn v džihádu, pozvedne samotný Alláh a jeho krvácející rány budou vonět jako ten nejjemnější parfém.“

Ishák 587 Když Mohamed vstoupil do svého domu, podal svojí dceři meč a řekl jí: „Omyj z něj krev, neboť mně dnes, při Alláhovi, dobře sloužil.“

Jestliže Alláh poslal anděly do předchozí bitvy u Badru a muslimové v oslabení zvítězili, jak by mohli prohrát u Uhudu?

Ishák 597 Alláh nechal válečníky z Mekky zvítězit proto, aby muslimy vyzkoušel. Dostali tak možnost poznat sebe sama. Když budou poslouchat Mohameda, mohou se z nich stát praví muslimové. A pravý muslim nikdy neztrácí morálku a nikdy neupadá v zoufalství.

ÚKLADNÁ VRAŽDA JAKO DŽIHÁD

Muir 276 Po bitvě o Uhud se několik kmenů pod vedením Sufjána Íbn Chalída spojilo. Mohamed poslal atentátníka, aby ho zavraždil. Tento zabiják jménem Abdulláh se přidal k jeho vojsku a počkal, až bude jeho vůdce o samotě. Sufjána zabil, následně mu usekl hlavu a pak se vrátil do Medíny.

Muir 276 V Medíně šel Abdulláh ihned k Mohamedovi a předal mu hlavu jeho nepřítele. Mohamed byl potěšen a daroval Abdulláhovi svou vycházkovou hůl. Řekl: „Toto je symbolický dar, který ti dávám v Den zmrtvýchvstání. Jen velmi málo mužů se může v tento den opírat o takovou hůl.“ Abdulláh si hůl připevnil ke své pochvě na meč.

NÁJEZD NA KMEN MUSTALIKŮ

Ishák 725 Když se Mohamed doslechl, že se mu jeden arabský kmen, Mustalikové, přičí a shromažďuje se proti němu, vyrazil se svou armádou, aby jej napadl. Islám zvítězil a Mustalikové byli spolu se svými ženami, dětmi a majetky zajati jako válečná kořist.

Ishák 729 Zajatci z kmene Mustaliků byli rozděleni jako kořist a bylo stanoveno výkupné. Pokud výkupné nebylo zapláceno, byli tito lidé považováni za kořist a otroky. Mezi těmito lidmi byla i krásná žena se stanovenou vysokou cenou. Mohamed zaplatil za tuto ženu výkupné a ona se měla stát jeho manželkou. Přestože už tato žena byla vdaná, Mohamed z toho nedělal žádný problém. Taková byla dohoda. Mohamed zaplatil výkupné a krásná žena se stala v pořadí jeho sedmou manželkou.

Ishák 729 Tento sňatek však měl jeden vedlejší účinek. Zajatci se nyní stali příbuznými Mohamedovy ženy. A tak byli všichni propuštěni i bez výkupného.

SMRT BÁSNÍŘKY

Ishák 996 Byla jedna básnířka, která napsala báseň proti islámu. Mohamed prohlásil: „Kdo mě zbaví Marwanovy dcery?“ Jeden z jeho stoupenců ho slyšel a ještě toho večera se vydal k této ženě domů, aby ji zabil.

Muir 239 Vrah měl v plánu provést svůj čin potmě, zatímco žena spala. V místnosti spaly její děti a své nejmenší děťátko měla na prsou. Plíživý zabiják jí děťátko odebral a vrazil do ní nůž takovou silou, až ji připíchl k posteli.

Ishák 996 Ráno zašel za Mohamedem a řekl mu to. Mohamed mu na to odpověděl: „Pomohl jsi Alláhovi a jeho apoštolovi.“

Muir 239 Mohamed se obrátil k lidem v mešitě a řekl: „Chcete-li vidět muže, který pomohl Alláhovi a jeho prorokovi, podívejte se sem.“ Omar zvolal: „Cože, slepý Omeir!?“ „Ne,“ odpověděl Mohamed, „říkejte mu Omeir Vidoucí.“

Ishák 996 Básnířka měla pět synů. Zabiják za nimi zašel a řekl jim: „Zabil jsem Bint Marwanovou, ó synové. Postavte se mně, jestli můžete. Nenechte mě čekat.“ Toho dne se stal islám mocným a mnoho lidí se stalo muslimy, když uviděli jeho sílu.

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD, PODROBENÍ ŽIDŮ

KAPITOLA DESÁTÁ

Korán 58:20 *Ti, kdož se protiví Alláhu a poslu Jeho, ti se věru budou skrývat! A Alláh napsal: „Věru že zvítězím Já i poslové Moji!“, vždyť Alláh vskutku je silný a mocný.*

SHRNUTÍ

Mohamed zaútočil na druhý ze tří židovských kmenů, které byly v Medíně. Byli to pěstitelé datlí a on spálil jejich plantáže. Židé se vzdali a Mohamed jim zabavil veškerý jejich majetek a vyhnal je z města.

Obyvatelé Mekky se vrátili s armádou a chtěli Mohameda napadnout. Ten ovšem zbudoval zákop (v Arábii unikátní strategie) a zhatil jim tak jejich plány. Mohamed využíval špiónů a tajných agentů pracujících v zákulisí, s jejichž pomocí oslaboval mekkánská spojení.

ČISTKY

Ishák 652 Od doby, kdy Mohamed přišel do Medíny, uplynuly už čtyři roky. Mohamed zašel za jedním ze dvou zbývajících židovských kmenů a žádal je o peněžní kompenzaci za dva muže, které zabil jeden jejich bojovník. Židé nejprve souhlasili, ale jak o tom spolu hovořili, usoudili, že je pravý čas Mohameda zabít. Měli ho tam, seděl na zdi u střechy v jejich medínské čtvrti. Proč neposlat nahoru nějakého muže, který by na tohoto člověka, který jim působil takové útrapy, shodil kámen? Informace o tomto spiknutí se donesla k Mohamedovi a on odešel.

Ishák 653 Toto se ukázalo být dostatečně dobrý důvod k tomu, aby se Mohamed s Židy konečně vypořádal. S těmi stejnými Židy, kteří trvali na tom, že není prorok. Sebral svou armádu a vydal se na cestu se záměrem obléhat jejich pevnosti. Tito Židé byli zemědělci, kteří pěstovali ty nejlepší datle v celé Arábii. Mohamed tedy před jejich zraky pokácel a spálil jejich datlové palmy.

Židé zvolali: „Ty jsi zakázal bezdůvodné ničení a vinil jsi ty, kdo se ho dopouštěli. A teď děláš přesně to, co jsi zakazoval.“

Ishák 653 Druhý židovský kmen je nyní ujistil, že jim přijde na pomoc. Ale žádný Žid by se s jiným Židem proti islámu nespolečil. Bez pomoci od svých bratří uzavřeli obléhaní Židé s Alláhovým apoštolem dohodu. Ten ušetřil jejich životy a nechal je jít s tím, co dokázali odvézt na velbloudech, kromě zbroje.

Ishák 654 Pokud v rámci džihádu došlo k boji, dostával bojovník čtyři pětiny. Ale protože k boji nedošlo, nebyl důvod odevzdávat džihádistům čtyři pětiny. Mohamedovi tudíž připadla celá kořist, nejen jedna pětina.

Ishák 654 Vznikly tak některé nové problémy – vypalování datlových palem a to, že všechny peníze připadly Mohamedovi. Odpovědi se objevily v koránu. Byl to Alláh, kdo obrátil svou pomstu proti Židům a dal Mohamedovi moc nad nimi. A byl to opět Alláh, kdo způsobil, že si Židé strhli své vlastní domy.

Korán 59:2 *On je ten, jenž vyhnal ty z lidu Knihy [Židy] z příbytků jejich do prvního vyhnanství. Nevěřili, že by odešli a mysleli si, že pevnosti jejich je proti Alláhovi ochrání. Však Alláhova zloba k nim dospěla z místa, odkud se nenadáli, a vrhla v srdce jejich děs, takže zbořili domy své vlastníma rukama i rukama věřících.*

Ishák 654 A Židé měli velké štěstí, že je Alláh nechal odejít s pár světskými procesími. Vyvázli živí, Alláh je nezabil, ale shoří v pekle, protože odporovali Mohamedovi. Pakliže bezdůvodné zničení datlových palem není Mohamedova vina, je to chyba Židů.

Korán 59:3 *Kdyby jim byl Alláh nenařídil vyhnanství, byl by je věru potrestal v životě pozemském jiným způsobem; v životě budoucím pak je očekává trest ohnivý. A to proto, že se vzepřeli Alláhovi a poslu Jeho. A kdokoliv se vzepře Alláhovi, musí vědět, že Alláh věru je strašný ve Svém trestání.*

Korán 59:5 *Vše, co jste porazili z palem datlových či nechali stát na kořenech jejich, to učinili jste z dovolení Alláhova, aby poníženi byli hanebníci [Židé]. To, co Alláh poskytl jako kořist poslu Svému z majetku jejich [Židů], k tomu jste vy nemusili popohánět ani koně, ani velbloudy. Avšak Alláh dává své zplnomocnění poslům Svým, nad kým chce, a Alláh je nad každou věcí všemocný.*

ZÁKOPOVÁ BITVA

Ishák 669 Někteří z Židů, kteří byli vyhnáni z Medíny, se rozhodli Mohameda zničit a k tomu potřebovali spojence. Protože spojenci se nacházeli v Mekce, vydali se tam a sjednali dohodu s vůdci Kurajšovců. Protože však šlo o náboženskou válku, Kurajšovci požadovali důkaz o náboženské nadvládě nad Mohamedem. Vůdci tedy řekli Židům: „Vy jste lid Knihy a znáte náš spor. Kdo má lepší náboženství: my, nebo Mohamed?“ Židovští vůdci odpověděli, že lepší náboženství mají Kurajšovci.

Ishák 669 V koránu by taková urážka Mohameda nemohla projít. Korán proto uvádí:

Korán 4:49 *Což jsi neviděl ty, kteří se vydávají za čisté? Alláh však očišťuje toho, koho chce, a nikdo nebude ošizen ani v nejmenším. Pohled, jak vymýšlejí si lži o Alláhovi! To samo o sobě je hrozný hřích! Což jsi neviděl, že ti, kterým dostalo se části Písma svatého [Židy spojené s Mekkánci], věří v modly a čarodějnictví a hovoří o těch, kdož neuvěřili: “Tito jsou správněji vedeni než ti, kdož uvěřili.” To jsou ti, které Alláh proklel; pro toho pak, koho Alláh proklel, nenajdeš pomocníka žádného.*

Ishák 669-670 Lidé z Mekky tedy uzavřeli spojenectví s Židy. A přidal se k nim ještě jeden arabský kmen. A protože Mohamed měl v Mekce mnoho špehů, netrvalo dlouho a dozvěděl se o blížícím se boji a začal se na něj připravovat. Jeden Peršan Mohamedovi navrhnul, aby vykopal zákop jako bariéru proti válečníkům z Mekky a jejich spojencům. Osm dnů Arabové pracovali na vybudování zákopu, neboli příkopu, kolem slabých míst Medíny. Aby Mohamed posílil morálku, osobně se zapojil do díla a střídal se při manuální práci.

Ishák 673 Práci stihli dokončit právě včas. Kurajšovci spolu s dalšími spojenci se utábořili poblíž zákopu. Mohamed se svou armádou, utáboření na své straně zákopu, poslali ženy a děti do tvrzí.

Ishák 674 Jeden z vyhnaných Židů oslovil poslední z židovských kmenů v Medíně, aby se přidal k útočníkům z Mekky. Židé se s ním nejprve nechtěli ani bavit. Kdyby Mohamed zvítězil, museli by se v důsledku toho potýkat s člověkem, který vyhnal druhé dva židovské kmeny z Medíny. Nakonec však Židé svolili, že pokud se rozpoutá bitva proti Mohamedovi, nabídnou pomoc.

Ishák 677-683 Mohamedovi se podařilo pomocí svých agentů zasít neshody mezi své protivníky. Obranný zákop válečníky z Mekky deptal. Panovalo špatné počasí a spojenci si vzájemně nedůvěřovali. Pokud jde o samotný boj, během

dvacetidenního obléhání padla jen hrstka mužů. Vojáci z Mekky zvedli tábor a vrátili se domů. Mohamed zvítězil.

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD, A ZASE TI ŽIDÉ

KAPITOLA JEDENÁCTÁ

Korán 58:5 *Ti, kdož se protiví Alláhovi a poslu Jeho, se budou skrývat, tak jako se skrývali ti, kdož byli před nimi.*

SHRNUTÍ

Gabriel nařídil Mohamedovi, aby napadl Židy z Medíny. Muslimské vojsko začalo Židy obléhat. Ti se po 25 dnech vzdali. Ženy a děti byly zotročeny. Všechny 800 dospělých židovských mužů přišlo o hlavu. Veškerý jejich majetek byl zabaven jako kořist.

Vůdce Židů pak Mohamed nechal povraždit.

ŘEŠENÍ PRO ŽIDY

Ishák 684 Toho samého dne přišel anděl Gabriel k Mohamedovi v poledne. Zeptal se ho, jestli už nemá bojů dost. Gabriel se spolu s dalšími anděly chystal zaútočit na poslední židovský kmen v Medíně, Banú Kurajzá. Gabriel řekl: „Alláh ti nařizuje, abys šel na Židy. Sám mám teď k nim namířeno, abych otrásl jejich pevnosti.“

Ishák 684 A tak Mohamed svolal své vojsko a vydali se k židovským tvrzím. Kmen Banú Kurajzá žil v tvrzích, které stály na okraji Medíny. Mohamed vyjel nahoru k tvrzím a zvolal: „Vy, opičí bratři, Alláh vás uvrhl v nemilost a seslal na vás pomstu!“

Ishák 685-689 Mohamed zahájil obléhání Židů, které trvalo 25 dní. Nakonec se Židé rozhodli vzdát se a svěřit svůj osud muslimovi Saídovi, s nímž dříve uzavřeli spojenectví. Jeho rozsudek byl jednoduchý. Zabít všechny muže. Zabavit jejich majetek a ženy a děti vzít do zajetí. Mohamed řekl: „Vyřkl jsi soud Alláhův.“

Ishák 690 Zajatci byli odvedeni do Medíny. Na medínském tržišti kopali zákopy. Byl to dlouhý den, ale toho dne čekala 800 Židů smrt. Mohamed se svou dvanáctiletou ženou celý den až do noci seděli a vše sledovali. Alláhův apoštol nechal všechny židovské muže popravit.

Ishák 693 Mohamed si vzal majetek, ženy a děti Židů a rozdělil je mezi muslimy. Pro sebe si vzal svou pětinu otroků a jednoho muslima poslal s židovskými otrokyněmi do nedalekého města, kde byly tyto ženy prodány jako sexuální otrokyně. Peníze z prodaných otrokyň Mohamed investoval do koní a zbraní.

Ishák 693 Mohamedovi zůstal poslední díl kořisti. Nejkrásnější Židovka se stala jeho otrokyní pro rozkoš.

Ishák 696-697 V Zákopové bitvě to byl Alláh, kdo ten den zvítězil. Právě Alláh dává muslimům sílu a vůli. Nehledě na to, co udělají káfíři, Alláh vždy zvítězí.

Korán 33:25 *A odrazil Alláh káfiry zlobou naplněné, aniž by něčeho dosáhli. A pomohl Alláh věřícím v boji a Alláh věru je silný a mocný. A vyvedl ty z lidu Knihy [Židů] z pevností jejich, aby pomohl společníkům svým a uvrhl do srdcí jejich hrůzu. Takže jste jednu skupinu z nich zabili a druhou zajali. A učinil vás dědici jejich země, obydlí, a majetků a dokonce dal vám jednu zemi, na niž jste dosud nevkročili.*

ZABÍJENÍ ŽIDŮ, SALLÁM

Ishák 714-716 Jeden Žid jménem Sallám pomoh naplánovat a zorganizovat konfederaci kmenů, která zaútočila na Mohameda v Zákopové bitvě. Mohamed vyslal pět muslimů, aby Salláma zavraždili. Když muži vykonali svou práci, vrátili se k Mohamedovi a začali se přít o to, kdo vlastně Salláma zabil. Mohamed žádal, aby mu ukázali své meče. Jeden po druhém je prohlédl a pak ukázal na meč, který byl smrtící zbraní. Ulpěla na něm potrava z propíchnutého břicha.

Poslední slova o Židech v koránu:

Korán 5:13 *Protože však [Židé] porušili svou úmluvu, prokleli jsme je a zatvrdili jsme srdce jejich. Oni pozměnili slova Písma [islám tvrdí, že Židé ze svého svatého písma odstranili odkazy na Mohamedův příchod] z jejich míst a zapomněli na část toho, co jim bylo vyloženo. A stále se budeš dovídat, jak zrazují – až na několik málo výjimek. Odpusť jim a promiň jim jejich pochybení, neboť Alláh věru miluje ty, kdož jsou velkorysí.*

Korán 5:42 *Oni [Židé] si libují v naslouchání lžím a v hltání všeho, co jest zapovězeno. Přijdou-li k tobě [Mohamedovi], pak mezi nimi buď rozsud', anebo odmítni zasahovat! Odvrátíš-li se od nich, nemohou ti nikterak uškodit, však budeš-li soudit, sud' mezi nimi spravedlivě, neboť Alláh věru miluje spravedlivé. A jak by si tě mohli vybrat za soudce, když mají svůj vlastní zákon, tóru, jenž obsahuje příkázání Alláhova? Přesto se jimi neřídí. Toto věru nejsou lidé, kteří uvěřili.*

Toto je Mohamedova sunna.

HUDAJBÍJSKÁ DOHODA

KAPITOLA DVANÁCTÁ

Korán 4:136 *Vy, kteří věříte! Věřte v Alláha i v posla Jeho, v Písmo, které seslal poslu Svému, i v Písmo, které seslal již předtím. A kdo nevěří v Alláha a anděly Jeho a Písma Jeho a posly Jeho a v den soudný, ten zbloudil zblouděním dalekým.*

SHRNUTÍ

Mohamed se chtěl vydat na pouť do Mekky, ale Mekka byla plná nepřátel. Přesto se tam vydal a Mekkánští vyslali delegaci, která mu měla zabránit ve vstupu do města.

Obyvatelé Mekky pak uzavřeli s Mohamedem dohodu. Muslimům připadalo, že tak ztrácí, ale Mohamed a korán poukázali na to, že islám je nyní uznáván jako politická síla, a jakmile nabere na síle, džihád vypukne nanovo. Dohoda byla pouze dočasná a dala islámu čas, aby mohl načerpat sílu.

Ishák 740 Mohamed se rozhodl, že podnikne pouť do Mekky. Jak to ovšem udělat v míru, to byl problém. Mezi Mohamedem a Mekkánskými vždy panovaly nesoulad a násilí. Mohamed všechny vyzval, aby šli s ním, ale arabští beduíni z okolí Medíny jeho výzvu odmítli. A tak vyrazil na cestu se 700 muži a 70 obětními velbloudy. Všichni včetně Mohameda na sobě měli bílý oděv poutníků, aby lidé z Mekky neměli podezření na džihád.

Ishák 741 Jak se přiblížili k Mekce, Mohamed zjistil, že Kurajšovci jim vyšli naproti a zablokovali jim cestu, připraveni k boji. Mohamed tedy pokračoval do Mekky alternativní a obtížnější trasou a pokusil se ozbrojeným bojovníkům z Mekky vyhnout.

Ishák 743 Obyvatelé Mekky byli odhodláni ho do města nevpustit, po dobrém či po zlém. Nechtěli se podrobit Mohamedovým přáním. Nechtěli ztratit tvář před ostatními Araby.

Ishák 747 Mekkánští vyslali vyjednavče, aby s Mohamedem dojednal dohodu. Umar byl rozhněvaný, protože by Mohamed s káfiry vůbec neměl uzavírat nějakou dohodu. Uzavření dohody s káfiry znamenalo ponížení islámu. Mohamed mu však vysvětlil, že Alláh by nedopustil, aby prohráli. Nad Kurajšovci zvítězíme. Buď trpělivý.

Ishák 747 Sepsali tedy dohodu, podle které neměla být žádná válka, žádná nepřátelství, a aby nikdo nemohl konvertovat k islámu bez svolení svého zákonného zástupce. Na oplátku mohli muslimové přijít v následujícím roce do Mekky a tři dny se tam zdržet, nemohli tam však vstoupit v daném roce.

Ishák 748 Mnozí muslimové z toho byli sklíčení. Mohamed jim slíbil, že budou moci vstoupit do Mekky. A teď najednou nemohou. Než odtáhli, obětovali své velbloudy a vyholili si hlavu, a vykonali tak co nejvíce rituálů, co mohli, aniž by vstoupili do Mekky.

Ishák 749 Na zpáteční cestě do Medíny přidal Mohamed do koránu súru nazvanou Vítězství o této dohodě. Ti, kdo se zdrželi (Arabové z pouště, beduíni) a nevydali se na pout', neměli nijak profitovat z válečné kořisti. A v budoucnu měly přijít další války.

Korán 48:15 *A řeknou ti, kdož zůstávají pozadu, když chystáte se na pochod, abyste se zmocnili kořisti: „Dovolte nám, abychom vás následovali!“ A rádi by takto změnili slovo Alláhovo [pravidla jak rozdělit válečnou kořist]! Rci: „Nebudete nás následovat – tak to již dříve rozhodl Alláh!“ A oni řeknou: „Nikoliv, vy nám to jen nepřejete!“ Ba ne, oni jsou jen málo chápaví. Rci těm z kočovných Arabů, kteří vzadu zůstali: „Budete vyzváni k boji proti lidu obdařenému velkou silou; a budete proti nim bojovat, dokud se nepodrobí. Uposlechnete-li, Alláh vám dá odměnu nemalou, avšak obrátíte-li se zády, tak, jak jste se již obrátili dříve, potrestá vás trestem bolestným.“*

Ishák 750 Toto bylo vítězství pro islám. Vláda Mekky jednala s Mohamedem jako z nezávislou politickou silou. Tato nová moc přitáhla k islámu mnoho dalších Arabů.

Ishák 754 Tato dohoda značně posílila moc islámu. Součástí dohody bylo, že ti, kdo se stali muslimy bez svolení svého zákonného zástupce, se mají vrátit ke Kurajšovcům. Některé z žen si však přály zůstat a nechtěly se vrátit. Podle koránu bylo rozhodnuto, že jim bude vráceno věno a že mohou zůstat.

Toto je Mohamedova sunna.

DŽIHÁD, PRVNÍ DHIMMÍ

KAPITOLA TŘINÁCTÁ

Korán 4:80 *Kdokoliv je poslušen posla, je poslušen i Alláha, a kdokoliv se obrátí zády... vždyť jsme tě neposlali, abys byl dozorcem nad nimi.*

SHRNUTÍ

Mohamed měl nyní dohodu s Mekkou a svou pozornost obrátil na Židy žijící v Chajbaru, měste dva dny cesty z Medíny.

Mohamed dobyl židovské tvrze a podepsal dohodu s Židy, ze kterých se tak stali poloviční otroci nazývaní „dhimmí“. Židé obdělávali půdu a polovinu výnosů odevzdávali Mohamedovi.

Ten jim zabavil jejich majetek a ty nejkrásnější Židovky si vzal za manželky.

Židé z Fadaku začali panikařit a sami se vzdali, aby se z nich stali dhimmí, a odevzdali Mohamedovi svůj majetek.

CHAJBAR

Ishák 756 Po podepsání dohody v Al Hudajbije zůstal Mohamed asi dva měsíce v Medíně a poté sebral svou armádu a vydal se na pochod k tvrzím Chajbaru, obce bohatých židovských zemědělců, kteří žili ve vesnici samostatných tvrzí asi 160 kilometrů od Medíny.

Ishák 758 Mohamed tvrze jednu po druhé obsadil. Mezi zajatci byla i jedna krásná Židovka jménem Safija, jejíhož manžela Mohamed zabil krátce po jejich svatbě. Navíc umučil jejího otce a zabil jejího bratrance. Mohamed si ji vzal pro sexuální potěšení. Nejprve si ji vybral jako sexuální otrokyni jeden z jeho mužů, ale Mohamed ji od něj vyměnil za dvě její sestřenice. Pokud šlo o válečnou kořist a ženy, měl Mohamed vždy právo první volby.

Bucháří 5,59,512 *V noci vykonal Mohamed před branami Chajbaru modlitbu fadžr a řekl: „Alláh je velký! Z Chajbaru zbudou jen trosky. Když zaútočíme na město, které jsme předtím varovali, lidé, kteří v něm zůstanou, můžou*

očekávat ráno plné hrůzy. “ Jak lidé z Chajbaru utíkali, Mohamed nařídil muže zabít a ženy s dětmi zotročit.

Ishák 759 U příležitosti dobytí Chajbaru vydal Mohamed nová nařízení ohledně sexu se zajatými ženami. Byla-li žena těhotná, nesměla být až do porodu využívána k sexu. To samé platilo pro ženy, které byly nečisté s ohledem na muslimské zákony ohledně menstruace.

Ishák 764 Mohamed věděl, že někde v Chajbaru je ukrytý velký poklad, a tak poslal pro Žida, o němž si myslel, že o tom mohl vědět nejvíc, a vyslychal ho. Žid všechno zapíral. Mohamed řekl jednomu svému muži: „Muč ho tak dlouho, dokud z něj nevytlučeš, co ví.“ A tak onoho Žida přitloukli k zemi a na hrudi mu rozdělali malý oheň, aby ho přiměli mluvit. Když byl tento muž téměř mrtev a stále nepromluvil, Mohamed ho nechal propustit a nechal ho odvést k jednomu svému muži, jehož bratr byl zabit v bitvě. Tomuto muslimovi byla udělena laskavost useknout mučenému Židovi hlavu.

Ishák 764 V Chajbaru Mohamed ustanovil první dhimmí. Poté, co Židům zabavil to nejlepší zboží, nechal je pracovat na poli. Protože jeho muži o zemědělství nic nevěděli a Židé v tom byli zběhlí, nechal je, ať obdělávají půdu a polovinu svých výnosů odevzdávají jemu.

Bucháří 3,39,521 Mohamed uzavřel s chajbarskými Židy dohodu, která jim dovozovala užívání půdy výměnou za polovinu jejich sklizně.

Ishák 774 Majetek zabavený pobitým Židům z Chajbaru si mezi sebe rozdělilo celkem 1 800 lidí. Člen jízdy dostal tři podíly, pěšák jeden. Rozdělením kořisti pověřil Mohamed osmnáct velitelů. Jedna pětina kořisti připadla ještě před rozdělením Mohamedovi.

FADAK

Ishák 777 Když Židé z Fadaku uviděli, co Mohamed provedl v Chajbaru, zpanikařili. Nyní byli na řadě oni, a tak se Mohamedovi vzdali bez boje. Poněvadž nedošlo k boji, Mohamed dostal 100 % jejich majetku a oni byli přinuceni k práci na poli a k odevzdávání poloviny výnosu jednou ročně Mohamedovi. Stali se z nich dhimmí stejně jako chajbarští Židé.

Toto je Mohamedova sunna.

POSLEDNÍ MOHAMEDŮV DŽIHÁD

KAPITOLA ČTRNÁCTÁ

Korán 3:53 „*Pane náš, uvěřili jsme v to, cos nám seslal, a následujeme Tvého posla; zapiš nás tedy mezi ty, kdož pravdu dosvědčují!*“

SHRNUTÍ

Po roce od podepsání dohody s Mekkou se muslimové vydali na pouť do Mekky.

Muslimové prohráli s křesťanskou armádou v bitvě u Múty.

Mohamed využil jedné menší události ke zrušení své dohody a poslal armádu, aby dobyla Mekku.

Mohamed vstoupil do Mekky, převzal politickou vládu, zničil veškeré umění a vydal rozsudky smrti pro všechny své odpůrce a umělce.

Mohamedův poslední džihád na Tabúk se příliš nevydařil, protože mnoho muslimů se nechtělo na toto náročné tažení vydat.

Korán se obšírně zmiňuje o odsouzení muslimů, kteří neuposlechnou rozkaz k džihádu. Džihád je věčný a platí pro všechny muslimy.

POUŤ

Ishák 789 Po návratu z Chajbaru vyslal Mohamed mnoho nájezdných oddílů a expedic. Sedm let po Mohamedově přesídlení do Medíny a rok po podepsání dohody v Hudajbíje vedl Mohamed muslimy ke Kábě v Mekce.

Ishák 790 Po třech dnech pobytu v Mekce Mohameda Kurajšovci požádali, aby odešel, jak zněla dohoda. Mohamed požádal o povolení zůstat a uspořádat svatební hostinu, na kterou Kurajšovce pozval. Kurajšovci to odmítli a trvali na jeho odchodu. Mohamed tedy odešel.

NÁJEZD NA MÚTU

Ishák 791-793 Brzy po svém návratu z Mekky vyslal Mohamed armádu čítající 3 000 mužů do Múty. Múta se rozkládala severně od Medíny, poblíž hranice se Sýrií. Když tam muslimové dorazili, narazili na velkou armádu byzantských křesťanů.

Ishák 796 Muslimové byli rozneseni na kopytech. Byzantinci byli profesionálové a navíc v přesile.

Ishák 798 Muslimové, kteří zůstali v Medíně, pohlíželi na vracející se bojovníky s despektem. Házeli po nich prach a pokřikovali na ně: „Jste zběhové. Utekli jste z cesty Alláhovy. Utekli jste z džihádu.“ Dokonce vznikly básně popisující, jak se muži drželi stranou od byzantské armády a obávali se smrti. Příliš milovali život a báli se smrti.

PODROBENÍ MEKKY

Ishák 803 V Hudajbíjské dohodě stálo, že Mohamed a obyvatelé Mekky mohou uzavírat spojenectví mezi sebou a jinými kmeny. Malé porušení této dohody umožnilo Mohamedovi, aby ji ukončil a spolu s deseti tisíci muži se vydal na pochod do Mekky, aby potrestal její obyvatele.

Ishák 813-814 Velitel Mekky, Abú Sufján, přišel do tábora muslimů vyjednávat. Mohamed řekl: „Abú Sufjáne, podřid' se a dosvědč, že není jiného boha než Alláha a že Mohamed je jeho apoštol, jinak přijdeš o hlavu!“ Abú Sufján se podrobil.

Abú Sufján šel napřed a ohlásil v Mekce, že Mohamedova armáda přichází. Obyvatelé Mekky neměli klást žádný odpor, ale jít do svých domovů, do jeho domu nebo ke Kábě, kde měli být v bezpečí.

Ishák 819 Mohamed řekl svým velitelům, aby zabíjeli pouze toho, kdo bude klást odpor. Jinak neměli nikoho obtěžovat, kromě těch, kteří budou mluvit proti Mohamedovi.

Seznam těch, kteří měli být zabiti:

- Jeden z Mohamedových pobočníků, který řekl, že když zaznamenával Mohamedova zjevení do koránu, tak ho Mohamed někdy nechal zapsat jeho lepší formulaci. Kvůli tomu ztratil víru a stal se z něj odpadlík.
- Dvě zpěvačky, které zpívaly satiry proti Mohamedovi.
- Muslimský výběrčí daní, z něhož se stal odpadlík (odešel od islámu).
- Jeden muž, který Mohameda urazil.

Ishák 821 Mohamed zamířil ke Kábě a sedmkrát ji objel. Pokaždé, když projížděl kolem Černého kamene, dotkl se ho svou holí. Pak požádal o klíč ke Kábě a vstoupil. Byla tam vyřezaná dřevěná holubice, kterou sebral, rozlomil a vyhodil ze dveří. Bylo tam 360 rituálních předmětů představujících bohy různých arabských vyznání. Mohamed je všechny nechal zničit a spálit. Mohamed vyhlásil ukončení všech svárů, veškerého zabíjení ze msty a placení peněz za nájemné vraždy. Uctívání předků skončilo.

BITVA O HUNAJN

Ishák 840 Když Mohamed zabral Mekku, okolní arabské kmeny pochopily, že když se mu nikdo nepostaví, stane se králem celé Arábie. Arabové z kmene Hawázín se rozhodli, že se mu postaví pod vedením Malika.

Ishák 842 Mohamed vyslal špeha, aby shromáždil informace o Arabech. Když tyto informace získal, vydal se na džihád.

Ishák 845 Když armáda sestoupila do rozšířené oblasti, zastihla nepřítele ukrytého, připraveného k útoku. Oddíly muslimů se rozpadly a daly se na útěk. Mohamed se vztyčil ve třmenech a zakřičel: „Kam jdete? Pojd'te ke mně, Alláhovu apoštolu.“ Většina mužů pokračovala v ústupu kromě jeho nejvěrnějších vojáků zocelených bitvou, kteří se kolem něj znovu seskupili. Asi stovka nejvěrnějších vedla útok a snažila se zvrátit průběh bitvy. Byli neochvějní. Mohamed se na to krveprolití podíval a řekl: „Teď je trouba rozpálená!“ Islám znovu zvítězil.

NÁJEZD NA TABÚK

Ishák 894 Mohamed se rozhodl, že napadne byzantské křesťany. Muži se začali připravovat, ale kvůli horkému počasí postrádali zanícení. Právě mělo začít období sklizně a oni ještě měli v paměti poslední boj s Byzantinci, kdy těžce prohráli.

Ishák 896 A tak se Mohamed vydal na pochod, ale mnoho muslimů se přidávalo velmi pomalu nebo s pochybnostmi. Po rozbití prvního tábora někteří muslimové odešli a vrátili se do Medíny. Byli označeni za pokrytce.

Ishák 902 Když dorazili do Tabúku, tamější křesťanští dhimmí zaplatili daň z hlavy zvanou džizja. Díky tomu, že zaplatili daň z hlavy, neboli daň za osobu,

byli ušetření napadení, zabití nebo oloupení ze strany muslimů. Ti, kdo platili džizju, byli pod ochranou islámu.

Ishák 902 Mohamed poslal Chálida do pevnosti křesťanského vůdce.

Když velitel vyjel se svým bratrem z pevnosti, aby zkontrolovali dobytek, Chálid zabil velitelova bratra a vládce zajal. Z vůdce se stal dhimmí a dostal povinnost platit daň z hlavy na islám. Mohamed se vrátil do Medíny.

Bitva o Tabúk byla pro Mohameda těžká. Muslimové se již nehlásili k džihádu jako dříve. V koránu se nicméně jasně píše, že džihád je povinnost.

VĚČNÝ DŽIHÁD

Muir 448 Po všech těch vítězstvích někteří muslimové říkali, že dny bojů skončily, a dokonce začali prodávat své zbraně. Mohamed to však zakázal a prohlásil: „Žádná skupina z řad mého lidu nepřestane bojovat za pravdu, až do příchodu Antikrista.“ Džihád byl přijat za normální stav věcí. A korán pro to skutečně připravuje půdu:

Korán 9:122 *Věřící nechť se nevypravují k boji všichni najednou; kdyby se z každého oddílu část zdržela, mohli by se poučit ve své víře a varovat své bližní po jejich návratu k nim, aby se měli na pozoru před zlem.*

Korán 9:123 *Vy, kteří věříte! Bojujte proti káfirům, kteří jsou poblíže! Nechť ve vás naleznou tvrdost a vězte, že Alláh je na straně těch, kteří se střeží zla!*

Ishák 924 Korán se pak zaměřuje na otázku nájezdu na byzantské křesťany v Tabúku. Kdyby byl nájezd na Byzantince krátký a přinesl snadnou válečnou kořist, muslimové by se přidali bez váhání. Ale ti si místo toho hledali výmluvy. Povinností muslima je nevyhýbat se boji ani penězi, ani fyzicky. Muslimové musí akceptovat výzvu k džihádu. Je to jejich povinnost.

Ishák 926 Ti, kdo se snaží vyhýbat džihádu, jsou pokrytci. Prorok by měl proti nim bojovat. Jsou odsouzeni do pekla.

Korán 9:73 *Proroku, bojuj usilovně proti káfirům a pokrytcům a buď přísný na ně! Útočištěm jejich bude peklo, a jak bídná cesta to je!*

Ti, kdo věří v Alláha a jeho apoštola a přidají se k džihádu svým majetkem a svou osobou, budou prosperovat a dostanou se do ráje. Tak to slíbil Alláh.

Korán 9:111 *A Alláh věru koupil od věřících jejich životy i jejich majetky odměnou za rajskou zahradu. A oni budou bojovat na cestě Alláhově – budou zabíjet a budou zabíjeni.*

Ishák 933 Když Mohamed zabral Mekku a Tabúk, začaly přicházet delegace od Arabů. Arabové čekali, jak to mezi Kurajšovci a Mohamedem dopadne. Když Mohamed zvítězil, přicházeli Arabové po skupinách a přidávali se k němu.

Toto je Mohamedova sunna.

KŘEŠŤANÉ

KAPITOLA PATNÁCTÁ

Korán 33:21 *A věru máte nyní v poslu Alláhově příklad překrásný pro každého, kdo doufá v Alláha a v den soudný a kdo Alláha bez ustání chválí.*

SHRNUTÍ

V síře jsou vyloženy důvody, proč je Ježíš pouhým Alláhovým poslem. Ježíšovi totiž vládli králové, nevládl on jim.

Skutečný Ježíš je popsán v koránu. Ježíš neměl žádnou moc, kromě té, již mu udělil Alláh.

Žádná svatá Trojice neexistuje. Smyslem Ježíše bylo předat poselství ohledně příchodu Ahmeda (Mohameda). Křesťané jsou členy Abrahámovy rodiny.

Ishák 404 Když byli někteří křesťané v Medíně, přeli se s Mohamedem ohledně náboženství. Rozebírali nauku o svaté Trojici a božství Krista. Mohamed později předal islámskou doktrínu ohledně křesťanství. V koránu je podrobně popsán skutečný příběh Ježíše, jenž je jen dalším z Alláhových proroků, a svatá Trojice křesťanů je Alláh, Ježíš a Marie.

Ishák 406 Nikdo nemá moc, jen prostřednictvím Alláha. Alláh dal prorokovi Ježíšovi moc křísit mrtvé, uzdravovat nemocné, dělat ptáky z hlíny a nechat je létat. Alláh udělil Ježíšovi tyto znaky na znamení toho, že je prorok. Alláh mu však nedal moc jmenovat krále, či schopnost změnit noc v den.

Tato nepřítomnost moci je důkazem toho, že Ježíš byl člověk, a ne součást svaté Trojice. Kdyby byl součástí Boha, tak by ovládal všechny síly. A nemusel by pak být pod nadvládou králů.

Korán 3:20 *A jestliže se s tebou hádají, rci: „Odevzdal jsem se zcela do vůle Alláhovy stejně jako ti, kdož mne následují.“ A zeptej se lidu Knihy a lidu neučeného: „Odevzdáváte se do vůle Alláhovy?“ A jestliže se stanou muslimy, pak budou vedeni cestou správnou, avšak jestliže se odvrátí... vždyť tobě přísluší jen je varovat. A Alláh dohlíží na všechny služebníky své.*

Korán 3:21 *Však těm, kdož nevěří ve zjevení Alláhova a neoprávněně zabíjejí posly a zabíjejí ty z lidí, kteří přikazují spravedlnost, těm oznam zvěst o trestu bolestném, kterého se jim dostane. A to jsou ti, jejichž činy budou marné na tomto i na onom světě, a nebudou mít pomocníky žádné!*

Korán 3:23 *Pomysli na ty, jimž dostalo se části Písma. Když byli povoláni k přijetí Písma Alláhova, někteří z nich se zády obrátili a postavili na odpor. A to proto, že řekli: „Nedotkne se nás oheň, leda na pár dnů.“ A byli obelštěni v náboženství svém tím, co si sami vymyslili. Ale jak jim bude, až se shromáždíme v den, jenž s jistotou přijde a kdy každé duši dostane se jen podle toho, co si vysloužila? Nebude jim ukřivděno.*

Korán 3:26 *Rci: „Alláhu, vládce nebes i země! Ty dáváš vládu, komu chceš, a odebíráš ji, komu chceš; Ty povyšuješ, koho chceš, a ponižuješ, koho chceš, v ruce Tvé je veškeré dobro a Tys věci každé mocen. Ty dáváš přejít noci v den a dáváš přejít dni v noc, Ty dáváš vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a uštedřuješ, komu chceš, bez počítání.“*

Ishák 407-408 Kristus promluvil v kolébce a pak promluvil k lidem jako dospělý. Mluvení v kolébce bylo známkou toho, že je prorok. To potvrdil i tím, že dokázal, aby jeho ptáci udělaní z hlíny vzlétli. S pomocí Alláha Kristus také uzdravil slepého, malomocného a vzkřísil mrtvé.

Korán 5:109 *V den, kdy Alláh shromáždí posly, řekne jim: „Jaké odpovědi od lidí se vám dostalo?“ I oni odvěti: „Nemáme o tom vědomosti žádné, Tys věru ten, jenž sám zná nepoznatelné.“ A hle, řekne Alláh: „Ježíši, synu Mariin, pomni milosti Mé, kterou jsem prokázal tobě i matce tvé, když podpořil jsem tě duchem svatým [Gabrielem] a hovořils s lidmi v kolébce i jako dospělý; když naučil jsem tě Písmu, moudrosti, Tóře i Evangeliu; a když vytvořils z hlíny podoby ptáka z dovolení Mého a vdechls mu život z dovolení Mého; a když uzdravils slepého a malomocného z dovolení Mého a dals vstát mrtvým z hrobů z dovolení Mého. A odehnal jsem od tebe dítě Izraele, když přišels k nim se znameními jasnými a když řekli ti z nich, kdož neuvěřili: „Toto není leč kouzelnictví zjevné!“*

Korán 5:111 *A když jsem vnukl učedníkům: „Věřte ve Mne a v posla Mého!“ a oni odpověděli: „Uvěřili jsme a dosvědčujeme ti, že jsme se stali muslimy!“*

Ishák 408 Kristus přichází jen skrze Alláha. Znaky toho, že Kristus je prorok, pocházejí jen od Alláha. Ježíš poroučí druhým, aby neuctívali jeho, ale Alláha. Avšak lidé ho neuposlechli a přišli jeho žáci, aby mu pomohli s jeho posláním. Tito žáci byli sluhy Alláhovými a byli to muslimové jako Kristus.

Korán 3:44 *A toto je jedno z tajných zjevení odhalených tobě, Mohamede. Tys nebyl mezi nimi, když vrhali losy o to, kdo z nich se ujme Marie, a nebyls mezi nimi, ani když se o ní dohadovali. A hle, pravili andělé Marii: „Alláh ti oznamuje zvěst radostnou o Slovu, jež od Něho přichází. Jeho jméno je Mesiáš, Ježíš, syn Mariin, a bude blahoslavený na tomto i onom světě a též jedním z těch, kdož jsou blízcí Alláhovi. A bude mluvit s lidmi již v kolébce i jako dospělý a bude patřit mezi bezúhonné.“ Pravila: „Pane můj, jak bych mohla mít syna, když se mne smrtelník žádný dosud nedotkl?“ Privil: „Tak se stane. Alláh tvoří to, co chce; když o věci nějaké rozhodne, řekne toliko: „Staniž se!“ a stane se. A naučí jej Alláh Písmu a Moudrosti a Zákonu a Evangeliiu.“ A bude vyslán jako posel k dítkám Izraele se slovy: „Přišel jsem k vám se znamením Pána vašeho. Utvořím pro vás z hlíny něco podobného ptáku a vdechnu tomu život, a stane se to skutečným ptákem z dovolení Alláhova. A vyléčím slepého i malomocného a vzkřísím mrtvé z dovolení Alláhova. A sdělím vám, co máte jíst a co shromažďovat v příbytcích svých. A to bude pro vás znamení, jste-li vpravdě věřící. A přišel jsem, abych potvrdil pravdivost Zákona, jehož se vám dostalo přede mnou, a aby vám byla dovolena část z toho, co vám bylo dříve zakázáno. A přicházím k vám se znamením od Pána vašeho – bojte se Alláha a poslouvejte mne! Zajisté Alláh je Pánem mým i Pánem vašim, uctívejte Jej tedy – a to je pravá stezka!“*

Korán 3:52 *A když Ježíš pocítil nevíru jejich, privil: „Kdo budou pomocníky mými na cestě Alláhově?“ I odpověděli učedníci: „My pomocníky Alláhovými budeme, my v Alláha věříme a plně se Mu podrobujeme. Pane náš, uvěřili jsme v to, cos nám seslal, a následujeme Tvého posla; zapiš nás tedy mezi ty, kdož pravdu dosvědčují!“*

Ishák 409 Kristus nebyl ukřižován. Když Židé zosnovali spiknutí proti Kristovi, zjistili, že nejlepším spiklencem je Alláh. Alláh si vzal Ježíše přímo k sobě a odmítá tvrzení, že byl ukřižován a vzkříšen. V soudný den, Den vzkříšení, budou ti, kdo následují Krista, ale nevěří v jeho božství, požehnáni. Ti, kteří budou trvat na tom, že Kristus je bůh a součást svaté Trojice, a kteří budou odmítat pravou víru, budou uvrženi do pekla.

Korán 3:54 *I strojili mu Židé úklady, avšak i Alláh strojil lest a Alláh nejlépe umí strojit lest. A hle, privil Alláh: „Ježíši, nyní tě odvolám a povznesu tě k Sobě. [Ježíš nezemřel na kříži. Vzal si ho Alláh. Vráti se, aby zabil Antikrista, a pak zemře přirozenou smrtí.] A odeženu od tebe káfiry. A ty, kdož uvěřili, vyzvednu nad všechny ostatní, až do dne zmrtvýchvstání. A pak se ke Mně všichni navrátíte a rozsoudím mezi vámi to, v čem jste se rozcházeli. A káfiry potrestám trýznivými muky na tomto i na onom světě a*

nebudou mít žádné pomocníky, zatímco těm, kdož uvěřili a dobré skutky konali, se dostane odměny vrchovaté – a Alláh věru nemá rád hříšníky! A přednášíme ti tato znamení a toto moudré připomenutí. “

Korán 3:59 *A podobá se Ježíš před Alláhem Adamovi [ani jeden neměl otce]: On stvořil jej z prachu a potom mu řekl „Budíž!“ a on byl!*

I když korán hovoří o křesťanech méně než o Židech, zmiňuje se o nich.

Korán 4:171 *Lidé Knihy [křesťané]! Nepřekračujte hranice náboženství svého a mluve o Alláhovi jedině pravdu! Vskutku Mesiáš, Ježíš, syn Mariin, je pouze poslem Alláhovým a slovem Jeho, které vložil do Marie, byl duch z Něho povstalý. Proto věřte v Alláha a posly Jeho a neříkejte: „Trojice!“ Přestaňte, a bude to tak pro vás lepší. Alláh vskutku je jediným Bohem, On povznesen je nad to, aby měl dítě, vždyť náleží Mu vše, co na nebesích je i na zemi; a Alláh dostatečným je ochráncem. Ani mesiáš, ani Jemu blízcí andělé neopovrhují tím, aby byli služebníky Alláhovými. Ty, kdož opovrhují službou Alláhovi a kdož jsou naplněni pýchou, ty Alláh shromáždil u Sebe všechny.*

Korán 61:6 *A vzpomeň si, jak pravil Ježíš, syn Mariin: „Dítka Izraele, já jsem vskutku poslem Alláhovým vyslaným, aby potvrdil pravdivost Zákona, který vám byl přede mnou seslán, a oznamujícím vám radostnou zvěst o poslu, jenž přijde po mně a jehož jméno Ahmed bude“ [Ahmed bylo jedno z Mohamedových jmen. Tento citát o Ježíšovi se nenalézá v žádném křesťanském spise.] Avšak když před ně [Mohamed] předstoupil s jasnými znameními, řekli: „To je kouzelnictví zjevné.“ Kdo je bezbožnější než ten, kdo si o Alláhovi lži vymýšlí, zatímco je vyzýván k podrobení se islámu? Alláh věru nevede cestou správnou lid bezbožný! Rádi by sfoukli světlo Alláhovo ústy svými, avšak Alláh učiní světlo Své dokonalým, i když se to protíví káfírům.*

Korán 61:9 *A On je ten, jenž seslal posla Svého se správným vedením i s náboženstvím pravdivým, aby zvítězilo nad všemi náboženstvími, i když se to protíví modloslužebníkům.*

Korán 5:112 *A hle, pravili učedníci: „Ježíši, synu Mariin, může nám Pán tvůj seslat z nebe stůl prostřený?“ I odpověděl: „Bojte se Alláha, jste-li věřící!“ Řekli: „Chceme z něho pojíst, aby upokojila se srdce naše a abychom zvěděli, žes k nám mluvil pravdu, a mohli být svědky zázraku!“ I zvolal Ježíš, syn Mariin: „Veliký Alláhu, Pane náš! Sešli nám z nebes stůl prostřený, jenž svátkem bude pro nás, jak pro prvního, tak i pro posledního z nás, i znamením od Tebe! A dej nám přiděl štědrý, vždyť Tys nejlepší*

z uštědřovatelů!“ I řekl Alláh: „Dozajista vám jej sešlu. Kdokoliv z vás však bude i potom nevěřící, toho potrestám trestem, jakým jsem dosud nepotrestal nikoho z tvorstva veškerého!“

Korán 5:116 *A hle, pravil Alláh: „Ježíši, synu Mariin, zdaž jsi to byl ty, kdo řekl lidem: ‘Vezměte si mne a matku mou jako dvě božstva vedle Alláha?’“ I odpověděl: „Sláva Tobě! Nebylo na mne, abych říkal něco, k čemu jsem neměl právo! Kdybych to byl býval řekl, byl bys to dobře věděl, neboť Ty znáš, co je v srdci mém, zatímco já neznám, co je v Tvém srdci, vždyť Ty jediný znáš, co je skryté. Neříkal jsem jim, leda to, cos mi nařídil, to jest: Uctívejte Alláha, Pána mého i Pána vašeho! A byl jsem svědkem činů jejich, dokud jsem žil mezi nimi. A když jsi mne povolal z tohoto světa k Sobě, byls to Ty, kdo byl nad nimi dozorcem – a Tys svědkem všech věcí. Potrestáš-li je – vždyť jsou služebníky Tvými; odpustíš-li jim – vždyť Tys věru mocný i moudrý!“*

V koránu se často používá termín „lid Knihy“. V Mohamedových časech žádné knihy v arabštině nebyly. Psaná arabština se užívala povětšinou k obchodním účelům. A protože křesťanství i judaismus používaly náboženské texty, bylo to pro ně příznačné. Termín „lid Knihy“ se může vztahovat buď k Židům, ke křesťanům, nebo k oběma. Když byl Mohamed v Medíně, hovořil o Alláhových problémech s lidem Knihy.

Korán 3:64 *Rci: „Lidé Knihy [křesťané a Židé]! Pojd'me se dohodnout. Nebudeme sloužit nikomu leč Alláhu a nebudeme k Němu nic přidružovat a nebude si brát jeden druhého za Pána místo Alláha!“ Obrátí-li se však zády, pak jim řekněte: „Dosvědčte, že my jsme se stali muslimy!“*

Korán 3:65 *Lidé Knihy! Proč se hádáte o Abraháma [zda byl Abrahám Žid či křesťan], když přece Zákon i Evangelium byly seslány až po něm? Což tomu nerozumíte? Hle, zde jste těmi, kteří se hádali o tom, o čem mají nějaké vědění [hádky o Mojžíšovi a Ježíšovi]. Proč se tedy hádáte o něčem, o čem vědění nemáte – a Alláh zná nejlépe, zatímco vy neznáte.*

Toto je Mohamedova sunna.

KONEČNÝ STAV KŘESŤANŮ

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Korán 24:51 *Vždyť řečí věřících, když zavoláni jsou před Alláha a posla Jeho, aby mezi nimi rozsoudil, budiž: „Slyšeli jsme a uposlechli jsme.“*

SHRNUTÍ

Mohamed podnikl svou poslední pouť do Mekky a přednesl své poslední kázání. Konečným stavem křesťanů a Židů je podřízenost islámu. Mohamedův život, ve kterém posledních devět let spáchal v průměru každých šest týdnů nějaký násilný čin, tak skončil.

POUŤ NA ROZLOUČENOU

Ishák 968 Deset let od příchodu do Medíny vykonal Mohamed svou poslední pouť do Mekky. Tam pronesl svou řeč na rozloučenou.

Ishák 969 Muži mají práva nad svými ženami a ženy mají práva nad muži. Ženy nesmějí páchat cizoložství ani se sexuálně projevovat vůči jiným. Pokud se toho dopustí, umístěte je do oddělené místnosti a zlehka je zbijte. Pokud se takovým věcem vyhýbají, mají právo na potravu a ošacení. Udržujte ženy pod mírnými příkazy, protože ony jsou vězeňkyněmi mužů a nemají žádnou kontrolu nad svou osobností.

Korán 4:34 *Muži zaujmají postavení nad ženami proto, že Alláh dal přednost jednomu z vás před druhými, protože muži dávají z majetků svých [ženám]. Ctnostné ženy jsou tedy poslušné a stráží svá skrytá místa tak, jak jim je Alláh nařídil strážit. A ty, jejichž neposlušnosti se obáváte, nejprve je pokárejte, pak jim vykažte místa na spaní a pak je bijte! Jestliže jsou však posléze poslušny, nevyhledávejte proti nim dále důvody! A Alláh věru je vznešený a veliký!*

Muir 473 Své otroky dobře krmte a šaťte.

KONEČNÝ STAV KŘESŤANŮ A ŽIDŮ

Muir 453 Když Mohamed poprvé začal kázat v Mekce, bylo jeho náboženství arabské. Poté byl Alláh ztotožněn s Jehovou a byly zavedeny židovské prvky. Když Mohamed přesídlil do Medíny, přel se s Židy, kteří popírali jeho status proroka v židovské linii. Pak Židy vyhladil a přestal s nimi islám spojovat. V jeho posledním prohlášení se z Židů a křesťanů stali na věky druhořadí političtí občané, tzv. dhimmí (platí daň dhimmí, džizju, a jsou podřízeni). Chráněni jsou pouze ti křesťané a Židé, kteří se podrobí islámu. Práví křesťané jsou ti, kteří popírají svatou Trojici a uznávají Mohameda jako posledního proroka. Práví Židé jsou ti, kteří uznávají Mohameda jako posledního proroka. Křesťané i Židé musí připustit, že pravé Písmo svaté je korán a že Starý i Nový zákon jsou překroucené a chybné. Všichni ostatní Židé a křesťané jsou nepraví a jsou to káfíři.

Korán 9:29 *Bojujte proti lidem Knihy [křesťanům a Židům], kteří nevěří v Alláha a v den soudný. Křesťané a Židé nezakazují to, co zakázal Alláh a Jeho posel. Neuctívají náboženství pravdy, dokud se nepodrobí a nedají poplatek [džizju] a nebudou poníženi.*

PŘEHLED MOHAMEDOVÝCH OZBROJENÝCH AKCÍ

Ishák 973 Během devítiletého období se Mohamed osobně zúčastnil dvaceti sedmi nájezdů. Kromě toho proběhlo třicet osm dalších bitev a expedic. To je celkem šedesát pět ozbrojených akcí, včetně úkladných vražd a poprav, v průběhu jedna taková akce každých šest týdnů.

MOHAMEDOVA SMRT

Ishák 1000 Když Mohamed mluvil s Áišou, svou oblíbenou manželkou, stěžovala si na bolest hlavy. Mohamed řekl: „Ne, Áišo, to mě bolí hlava. Trápilo by tě, kdybys měla zemřít dříve než já, abych tě mohl zabalit do tvého rubáše a modlit se nad tebou?“ Áiša řekla: „Myslím, že kdybys to udělal, tak bys po návratu do svého domu prostě strávil noc s jednou ze svých dalších žen.“ Bolest se však zhoršovala a Mohamed smrtelnou nemoc prodělal v Áišině domě.

Ishák 1006 Později zemřel s hlavou v Áišině klíně. Jeho poslední slova byla dokonalým shrnutím islámu, politické ideologie založené na náboženství.

Bucháří 4,52,288 V Arábii by neměla být dvě náboženství (žádné jiné náboženství mimo islám) a nadále by se měly vynakládat peníze na ovlivňování zahraničních, káfirských velvyslanců.

Tabarí 1831 Mohamed byl pohřben pod svou postelí. Postel byla odnesena a na jejím místě byl vykopán hrob.

MOHAMED A OTROCTVÍ

Termín otrok má v islámu kladný význam. Mohamed označoval sebe i ostatní muslimy za Alláhovy otroky. Mohamedův druhý konvertita byl otrok.

Sám Mohamed byl zapojen do každého jednotlivého aspektu otroctví.

Nevěřící muže nechával zabít, aby se z jejich žen a dětí mohli stát otroci. Rozdával otroky darem. Sám vlastnil mnoho otroků, z nichž někteří byli černí. Nechával kolovat otroky za účelem sexu mezi svými společníky, muži, kteří byli jeho hlavními zástupci. Přihlížel tomu, jak druzí bili otroky. Radoval se spolu s ostatními z nuceného sexu s otrokyněmi po vítězství. Zajímal otroky a ve velkém je prodával, aby získal peníze na džihád. Jednou z jeho oblíbených sexuálních partnerek byla otrokyně, která mu porodila syna. Přijímal otroky jako dar od jiných vládců. Samotnou kazatelnu, z níž kázal, vyrobil otrok. Jídlo mu připravovali otroci. Jeho lékařem byl otrok. I jeho krejčí byl otrok. Prohlásil, že modlitby otroka, který uprchne od svého pána, nebudou vyslyšeny. A schválil, že pán může mít sex se svými otrokyněmi.

Toto je Mohamedova sunna.

ŽIDÉ A KŘEŠŤANÉ V HADÍSECH

KAPITOLA SEDMNÁCTÁ

Korán 48:13 *A kdo nevěří v Alláha a posla Jeho... pro káfiry jsme připravili plamen šlehající.*

ÚVOD K HADÍSŮM

Hadís, dlouhý obvykle jen jeden odstavec, je nějaký Mohamedův čin, krátký příběh o něm, rozmluva s Mohamedem nebo jeho proslov. Soubor těchto příběhů se nazývá „hadisy“ neboli „tradice“. Hadisy jsou tedy sbírkou hadísů (plurál arabského slova hadith je ahadith).

Hadisy obsahují Mohamedovu sunnu (dokonalá slova a činy), to jest jeho prohlášení. Hadisy jsou samotným základem práva šaría, islámského práva.

Hadisy jsou posvátnou literaturou. Pro islám je Mohamed příkladný politický vůdce, manžel, válečník, filozof, náboženský vůdce a soused.

O křesťanech existuje jen pár hadísů, protože v Arábii jich bylo jen velmi málo. Mohamed začal křesťany napadat až v posledním roce svého života.

HADÍSY

Bucháří 2,23,457 *Při procházce po setmění uslyšel Mohamed žalostný pláč a řekl: „Židé jsou právě trestáni v posmrtném životě.“*

Mohamed si nárokoval roli všech židovských proroků. Tvrdil, že Alláh byl Jehovou a že veškerá náboženská pravda byla vyjevěna skrze Alláha. Islám má ten nejlepší nárok na Mojžíše.

Bucháří 3,31,222 Po příchodu do Medíny se Mohamed setkal s Židy, když na den Ašury drželi půst. Na jeho otázku ohledně půstu odpověděli: „Dnes je posvátný den, který oslavuje, jak bůh zachránil Židy před nepřítelem. Mojžíš se v tento den postil.“ Mohamed odvětil: „Muslimové mají větší právo než vy tvrdit, že Mojžíš byl jejich prorokem.“ Následně se Mohamed v tento den postil a to stejné vyžadoval i od muslimů.

Bucháří 4,56,662 Mohamed řekl: „Hříšné činy svých předků budete napodobovat tak důkladně, že i kdyby udělali něco hloupého, udělali byste přesně to samé.“ Lidé se pak zeptali: „Mohamede, myslíš tím křesťany a Židy?“ Odpověď zněla: „Koho jiného bych tím mohl myslet?“

Bucháří 4,56,664 Áiša pohrdala modlením s rukama sepnutýma v klíně, protože to tak dělávali Židé.

Bucháří 4,56,668 Mohamed: „Když Židovi nebo křesťanovi zešediví vlasy, odmítá si je barvit. Vy musíte dělat přesný opak toho, co dělají oni. Proto si barvěte vlasy a vousy, když vám zešediví.“

Židé jsou příčinou rozkladu a vzpurných manželek.

Bucháří 4,55,547 Mohamed: „Kdyby nebylo Židů, maso by nehnulo. Kdyby nebylo Evy, manželky by byly vždy poslušné.“

ŽIDÉ JSOU FALEŠNÍ, ISLÁM JE PRAVDIVÝ

Islám je čistý a pravdivý. Židé a jejich svaté knihy jsou překroucené a nepravdivé a to samé platí pro křesťany a jejich bibli.

Bucháří 3,48,850 Ibn Abbás: „Muslimové, proč Židům a křesťanům kladete otázky? Korán, který byl zvěstován Mohamedovi, obsahuje Alláhova skutečná slova. Nikdo je nezměnil a denně je opakujete. Alláh vám jasně sdělil, že Židé a křesťané překroutili Písmo svaté, které obdrželi. Tvrdili, že jejich úprava je slovo boží, aby získali hmotné výhody. Nebylo vám snad vyjeveno dosti skrze Mohameda, abyste se jich přestali na cokoli ptát? Já nevidím, že by se někdo z nich ptal vás na vaše zjevení.“

Muslim 037,6666 Mohamed: „Alláh nahradí muslima v pekle křesťanem nebo Židem.“

Některé krysy jsou proměněny Židé.

Muslim 042,7135 Mohamed: „Židovský kmen Banú Israíl se ztratil. Nevím, co se s těmito Židy stalo, ale myslím si, že zmutovali a staly se z nich krysy. Všimli jste si, že krysa se nenapije velbloudího mléka, ale kozího ano?“

Následující hadís připomíná začátek náboženského apartheidu v Arábii. V Arábii dodnes nejsou žádné kostely, chrámy ani synagogy.

Bucháří 3,39,531 Po Mohamedově smrti vyhnal Umar Židy a křesťany z Arábie. Mohamed to měl v úmyslu udělat, když dobyl Chajbar, protože se půda stala majetkem Alláha, Mohameda a muslimů. Mohamed vyhověl jejich požadavku, aby mohli zůstat, bylo to však výměnou za jejich práci a polovinu jejich zisků. Mohamed řekl: „Za těchto podmínek můžete zůstat, dokud nezměníme názor.“ Tak tedy zůstali do té doby, než je Umar z Arábie vyhnal.

Židé jsou nepřátelé islámu.

Bucháří 5,59,448 V Zákopové bitvě byl Saíd těžce zraněn na paži šípem, jenž vystřelil Kurajšovec Hibbán. Mohamed postavil v mešitě pro Saída stan a často ho navštěvoval. Mohamed si odskočil z bitvy, vrátil se do svého stanu, odložil zbroj a vykoupal se. Když si vytřepával prach z vlasů, zjevil se mu sám anděl Gabriel a řekl: „Zanechal jsi boje?“

Mohamed řekl: „Ne.“

Gabriel odvětil: „Tak na ně zaútoč.“

Mohamed se zeptal. „A kde bych měl zaútočit?“

Gabriel ukázal na Židy. Mohamed se pak vrátil do bitvy a začal obléhat Židy, kteří se brzy vzdali a vydali se do rukou Mohameda. Mohamed však nechal rozhodnutí o jejich osudu na Saídovi, jenž prohlásil: „Dle mého soudu by měli být jejich muži zabiti, jejich majetek zabaven a jejich ženy a děti zotročeny.“

Podle Hišama mu jeho otec řekl, že slyšel Áišu, jak říká: „Saíd řekl: 'Alláhu, ty víš, že nic nemiluji víc než vést džihád proti tvým nepřátelům. Věřím, že jsi teď ukončil náš boj proti Kurajšovcům. Avšak, má-li být mezi námi ještě sveden nějaký boj, nech mě žít a znovu se připojit k boji proti nim. Na druhou stranu, pokud již naše bitva s nimi skončila, nech mě hned teď zemřít na mé zranění. Z jeho rány se ihned začala řinout krev, jež vytékala ze stanu a vyděsila všechny, kdo byli poblíž.'“

Dva z židovských kmenů v Medíně byly vykázány a jejich majetek zabaven. Výše uvedený hadís připomíná konec zbývajících Židů. Všichni muži byli zabiti, z žen se staly otrokyně a děti byly vychovávány jako muslimové.

Bucháří 4,52,176 Mohamed řekl: „Muslimové budou bojovat s Židy, dokud se někteří z nich neukryjí ve skalách. Kameny je ale prozradí, řkouce: 'Alláhovi otroci! Za mnou se ukrývá Žid. Zabijte ho!'“

ZABÍJEJTE ODPADLÍKY

Bucháří 9,89,271 Jistý Žid přijal islám jako své náboženství, ale pak se vrátil ke své původní víře. Muadh uviděl tohoto muže s Abú Músou a zeptal se: „Co

tento muž udělal? “ Abú Músa odpověděl: „Přijal islám, ale poté se vrátil k judaismu.“ Muadh prohlásil: „Podle výroku Alláha a Mohameda by měl být zabit a já se neposadím, dokud to nevykonáš.“

Smrt je trestem za odpadlictví, odvrácení se od islámu.

Chtějí-li Židé požívat ochrany islámu, musí se mu podrobit.

Bucháří 9,92,447 *Jednoho dne jsme byli v mešitě, když přišel Mohamed a řekl: „Pojďme si promluvit s Židy.“ Když jsme dorazili do jejich vesnice, Mohamed je oslovil: „Židé, podrobte se Alláhovi. Staňte se muslimy a budete ochráněni.“ Oni odpověděli: „Předal jsi nám, Mohamede, Alláhova slova.“ Mohamed odpověděl: „Přeji si, abyste přijali islám, a byli tak ochráněni.“ Židé zopakovali: „Předal jsi nám, Mohamede, Alláhova slova.“ Mohamed potřetí zopakoval: „Opravdu si přeji, abyste přijali islám, a byli tak ochráněni,“ a dodal: „Vězte, že tato země patří Alláhovi a já mám v úmyslu vás z ní vyhnat. Máte-li majetek, měli byste jej prodat. Pokud tak neučiníte, vězte, že tato země patří Alláhovi a Mohamedovi.“*

Bucháří 4,52,153 *Protože majetek Židů, který Alláh daroval Mohamedovi, muslimové nezískali s pomocí koní a velbloudů, patřil výhradně Mohamedovi. Mohamed ho použil na roční výdaje své rodiny a zbytek utratil za zbraně a koně k vedení džihádu.*

Toto je Mohamedova sunna.

DHIMMÍ

KAPITOLA OSMNÁCTÁ

Korán 5:92 *Bud'te poslušní Alláha a posla Jeho a mějte se na pozoru! Jestliže se však odvrátíte, vězte, že poslu Našemu přísluší toliko jasné oznámení.*

Mohamed dovedl svou armádu do Chajbaru, 160 kilometrů od Medíny, a napadl tam Židy. Islám zvítězil na celé čáře. Poté, co Židům zabavili majetek jakožto válečnou kořist, uzavřeli s nimi muslimové úmluvu nazývanou „dhimma“. Židé směli zůstat a hospodařit na polích, pokud odváděli polovinu svých výnosů na islám. Tak se z nich stali dhimmí, podřízení právu šaría.

Výraz „dhimmí“ tedy získal význam trvalých druhořadých káfirských občanů v zemi ovládané islámem. Dhimmí platili zvláštní daň a jejich občanská i zákonná práva byla značně omezená. Jediná cesta ven z tohoto stavu bylo konvertovat k islámu nebo uprchnout. Díky daním od dhimmí islám zbohatnul.

O dhimmí se zmiňuje velmi málo hadísů, ale byl to další z Mohamedových jedinečných politických vynálezů. Politika spálené země představující zabíjení všech káfirů byla uspokojující pro válečníka, nesla však s sebou jeden nedílný problém. Jakmile byli všichni pobiti, válečník si musel najít jinou práci. Aby se Mohamed vypořádal s Židy, vytvořil politiku dhimmí. Status dhimmí byl později rozšířen i na křesťany, mágy (příslušníky kněžské kasty zoroastrismu) a jiné.

Samotným jádrem koncepce dhimmí je dvojí etika. K politickému podmanění káfirů může dojít jedině tehdy, když na ně bude nahlíženo jako na oddělené a odloučené od pravých Alláhových bytostí, muslimů.

Sláva islámu nevzešla z islámu samotného, ale z bohatství a vědomostí dhimmí. Dhimmí byli učenci, neboť Arabové byli za časů Mohameda sotva gramotní a jejich klasickou literaturu tvořila jen ústní poezie. Světské vědomosti islámu pocházejí od křesťanů, Peršanů a hinduistů.

Islámu se připisuje záchrana vědomostí starých Řeků před vymizením. Toto je ze dvou pohledů ironické. Zaprvé, kolaps byzantsko-řecké kultury způsobil právě džihád. A zadruhé, všechny řecké filozofy do arabštiny přeložili právě syrští křesťanští dhimmí.

Islámu se dále připisuje indická číselná soustava. Muslimové převzali nulu od indických matematiků a my své číslice dnes nazýváme arabskými. Veškeré

myšlenky, od koberců až po architekturu, převzali muslimové od dhimmí a dostalo se jim za to historického uznání. Na seznamech velkých islámských učenců jsou povětšinou dhimmí s arabskými jmény, kteří žili pod arabskou nadvládou.

Časem, jak populace dhimmí klesala, „Zlatý věk“ islámu upadal. Nikdy neexistovala zcela islámská kultura, která by byla zlatá, brilantní nebo prosperující. V dnešní době obdrželi muslimové pouhých osm Nobelových cen v oblasti vědy. A všechny tyto ceny byly uděleny za práci vykonanou káfiry v káfirských zemích. Žádná Nobelova cena za vědu nebyla nikdy udělena za práci v muslimské zemi.

Bez dhimmí je islám chudý. Celkový hospodářský výkon všech arabských zemí (bez ropy) je srovnatelný s hospodářským výkonem Španělska.

BOHATSTVÍ ISLÁMU VYPRODUKOVALI DHIMMÍ

Bucháří 4,53,388 *Džuwairíja se zeptal Umara: „Chalífo, porad' nám.“ Umar řekl. „Měli byste pokračovat v Mohamedově politice týkající se dhimmí, protože daně, které oni platí, zajistí budoucnost vašich dětí.“*

Když Mohamed přesídlil do Medíny, polovina města byla židovská. Ani ne o dva roky později byly dva ze tří židovských kmenů vyhnány a jejich peníze a majetek zabaveny jako válečná kořist. Muži z posledního třetího kmene byli popraveni a z jejich žen se staly otrokyně pro sex a domácí práce a jejich děti byly vychovávány jako muslimové. V Medíně nezůstal jediný Žid.

Po džihádu přichází zavedení statusu dhimmí do společnosti: džihád společnost rozdělí a zavedení statusu dhimmí ji nahradí islámem. Afghánistán byl buddhistickou zemí, než ho islám dobyl, Pákistán byl hinduistický, Egypt byl kulturou faraónů, přestože země později přijala křesťanství, a severní Afrika byla křesťanská.

Dnes kultury umístíme na jednotlivé kontinenty, ale až do roku 600 n. l. bylo středem mapy Středozevní moře. Egypt byl jen pár dní cesty z Itálie a řecké lodě denně vyplouvaly do egyptských přístavů. Egypt a severní Afrika měly mnohem blíže středozevní a evropské kultuře než africké kultuře jižně od Sahary. V egyptské Alexandrii byl buddhistický klášter. Jižní pobřeží Středozevního moře bývalo římské a posléze křesťanské. Svatý Augustin pocházel z území, které se dnes nazývá severní Afrika. Turecko bylo křesťanské a buddhistické. Írán (Persie) byl zoroastriánský. Hinduistická kultura byla dvakrát tak velká jako dnes.

Pak přišel džihád a vzápětí zavedení statusu dhimmí. Více než polovina křesťanů zmizela, polovina hinduistické kultury zmizela, polovina buddhistů byla vyhlazena, zoroastriánství zmizelo.

Jazyky byly nahrazeny arabštinou. Místní zákony, zvyky, jména, názvy a dějiny zanikly. Když Napoleon vpadl do Egypta, zjistil, že egyptští Arabové o pyramidách ani chrámech nic neví. Islám vyhladil i vzpomínky na pět tisíc let starou kulturu faraónů.

Postup byl vždy následovný: nejprve džihád, pak zavedení statusu dhimmí a nakonec zničení původní kultury dhimmí. To se stalo na příštích 1 400 let modelem. Z dhimmí se v islámu stali občané druhé kategorie, kteří museli platit tvrdou daň z hlavy nazývanou „džizja“. Možnost stát se dhimmí měli pouze Židé a křesťané, a někdy mágové (zoroastriáni). Buddhisté, hinduisté a animisté mohli jedině konvertovat, nebo zemřít.

Zásady pro status dhimmí zavedl Umar II.

V jeho úmluvě s dhimmí se uvádí:

- V našich městech ani v jejich sousedství nebudeme stavět nové kláštery, kostely, klášterní školy ani mnišské cely, ani nebudeme ve dne ani v noci opravovat ty, které chátrají, nebo se nacházejí v muslimských čtvrtích.
- Naše brány budou doširoka otevřené pro poutníky a kolemjdoucí. Všem muslimům, kteří procházejí naším místem, poskytneme stravu a nocleh na tři dny.
- Ve svých kostelích ani v příbytcích nebudeme ukrývat žádné špehy, ani je skrývat před muslimy.
- Své náboženství nebudeme ukazovat na veřejnosti ani nebudeme nikoho převracet na naši víru. Nikomu ze svých příbuzných nebudeme bránit vstoupit do islámu, pokud si to budou přát.
- Muslimům budeme projevovat úctu, a když si budou chtít sednout, uvolníme jim místo.
- Nebudeme se snažit podobat muslimům napodobováním jejich oděvu.
- Nebudeme jezdit v sedle, ani nosit meč či jiné zbraně za pasem nebo jinde na těle.
- Na své pečeti nebudeme vyrývat nápisy v arabštině. Nebudeme prodávat kvašené nápoje.

- Na čele budeme nosit sponu (budeme nosit krátký pramen vlasů nad čelem jako znak ponížení).
- Všude vždy budeme nosit stejný oděv a kolem pasu si budeme uvazovat zunár.
- Na muslimských ulicích či tržištích nebudeme otevřeně nosit křížek ani svatou knihu. Ve svých kostelích budeme zvonit jen zlehka. V pohřebním průvodu se nebudeme hlasitě projevovat. Nebudeme přijímat otroky, kteří byli přiděleni muslimům.
- Nebudeme stavět vyšší domy, než mají muslimové.
- Každý, kdo úmyslně udeří muslima, pozbude ochrany na základě této smlouvy.

(Převzato z díla. Al-Turtáší. *Sirádz al-Mulúk*, str. 229-230)

Tento výňatek však nemůže reálně vykreslit svět dhimmí. Islám ovládl celý veřejný prostor. Vláda byla islámská, školství bylo islámské, oblečení bylo islámské, literatura byla islámská. Domácnost dhimmí bylo jediné místo, kde nemusel platit islám. U soudu neměli dhimmí proti muslimům žádné slovo, zločiny proti dhimmí byly stíhány jen zřídka.

Bohatství islámu vzešlo z majetku a práce podmaněných dhimmí. To platilo od té doby, kdy Mohamed vyslal své první džihádisty, aby napadli mekkánskou karavanu. Od onoho dne islám bohatnul díky násilnostem páchaným na káfirech. Stále znovu byl uváděn dokonalý příklad chajbarských Židů coby dhimmí. Nejprve džihád přinesl válečnou kořist a otroky, následně daňový systém dhimmí přinášel každoroční jmění. Islám je politický systém s božskou licencí na zabavení všeho, co přijde vhod, z dar al harbu – dobyté země.

Tato pravidla vytvořila kulturu dhimmí v celých 60 % toho, co bývala křesťanská a evropská kultura. Zavedení statusu dhimmí vedlo k úplnému zániku místní kultury.

Korán 2:193 *A bojujte proti nim, dokud nepřestanete být pronásledováni a dokud nebude všechno náboženství patřit Alláhovi. Jestliže však přestanou, pak bojujte jen proti hříšníkům.*

Umarova úmluva zajišťovala splnění tohoto cíle. Podrobnosti toho, co se dělo, se liší zemi od země. Zoroastriánské a buddhistické kultury se pod úderem

džihádu zhroutily a rychle vymizely. Židé přežili jako sluhové islámu. Některým křesťanským kulturám se podařilo přežít tisíc let, než zanikly, z křesťanů v jiných oblastech se rychle stali muslimové.

Skutečný postoj islámu vůči dhimmí byl spíše opovržením než nenávisť a dhimmí časem zcela vymizeli. Buď odešli, nebo konvertovali. Být druhořadým občanem bylo příliš těžké a zvláštní daně byly břemenem. Křesťané i Židé začali postupem času vypadat více arabsky, začali zacházet se ženami jako Arabové a jejich zvyky byly čím dál víc islámské. Nakonec pro ně bylo snazší přijmout islám za své náboženství a skoncovat s celým tím nátlakem a pohrdáním.

HISTORIE

Ponížení a pohrdání byly důležitou součástí etiky ve vztahu k Židům. Oblíbeným epitafem pro Žida byl ten, který používal Mohamed, a sice „opice“. Křesťané byli nazýváni „prasaty“. Dhimmí nikdy nemohli mít vyšší status než muslimové.

OTÁZKA: Jestliže vládce brání dhimmí, kteří žijí mezi muslimy, ve stavění vysokých a nazdobených domů, jízdě na koni ve městě, nošení okázalých a drahých oděvů, nošení kaftanů s límcem a jemného mušelinu a kožešin a turbanů, zkrátka v činech záměrně vedoucích k znevažování muslimů a vyvyšování sebe sama, bude takový vládce odměněn a odškodněn Bohem?

ODPOVĚĎ: Ano. Dhimmí se musí svým oděvem, zvířetem, na němž jezdí, sedlem a pokrývkou hlavy odlišovat od muslimů.

A znovu:

V odpovědi a s ohledem na tvou otázku, můj císařský výnos týkající se oblékání nevěřících byl sepsán a odeslán již dříve. Proto nyní nařizuji, že až obdržíš tento současný výnos, budeš postupovat v souladu s mým dříve zasláným císařským výnosem a zajistíš, aby napříště žádnému Židovi ani křesťanovi ani žádnému jinému nevěřícímu nebylo dovoleno nosit drahé oděvy, jak je uvedeno výše, při porušení mého dříve vydaného vznešeného rozkazu.

(Zasláno dozorcímu nad všemi tržišti.)

15. srpna 1568

Pro Židy nebylo moudré pouštět se do žádné teologické debaty ohledně islámu. Následuje poznámka o Židech v Egyptě od Edwarda Lanea:

V současné době jsou utlačováni o něco méně, ale dodnes se sotva kdy odváží říct cokoli urážlivého, když jim neprávem nadávají nebo je bijí ti nejubožejší Arabové nebo Turci, neboť byla řada Židů zabita na základě falešného a podlého obvinění z vyřčení nezdvořilých výrazů proti koránu nebo Prorokovi. Toto zacházení platí pro všechny lidi Knihy, Židy i křesťany.

Následující scéna se odehrála roku 1908 v Turecku:

Postoj muslimů vůči křesťanům a Židům, vůči nimž jsou, jak bylo zmíněno výše, ve většině desíti ku jednomu, je postoj pána vůči otrokům, s nimiž zachází s jistou povýšeneckou tolerancí, pokud vědí, kde je jejich místo. Jakákoli známka ambicí na rovnost je okamžitě potlačena. Na ulici si můžete často všimnout, že téměř každý křesťan poslušně uhýbá z cesty i muslimskému dítěti. Jen pár dní nazpět viděl autor dva váženě vyhlížející Židy ve středním věku, jak se procházejí v zahradě.

Kolem procházel malý muslimský hoch, kterému nemohlo být více než osm let, a jak šel kolem, zvedl velký kámen a hodil ho po nich – a pak další – s naprostou nonšalancí, stejně jako by nějaký malý kluk někde jinde házel po psovi nebo ptácích. Židé se zastavili a uhnuli před dobře namířeným vrhem; jinak však neprotestovali.

Islám byl schopen zacházet s židovskými a křesťanskými dhimmí jedním či dvěma způsoby, jež jsou oba stejně akceptovatelné. Mohli pracovat jako lékaři na dvoře chalífy nebo mohli být „opicemi“, po kterých malí kluci házejí kameny. Obě role mají podporu v mekkánském i medínském koránu, a potvrzují dualistickou povahu islámu.

ZAVEDENÍ STATUSU DHIMMÍ

V dnešní době je status dhimmí nahrazen mentalitou dhimmí, intelektuálním podrobením se islámu.

Jedním ze znaků dhimmí za vlády čtvrtého chalífy Umara bylo, že dhimmí měli zakázáno studovat korán. Hlavním znakem mentality dhimmí v současnosti je neznalost koránu, síry a hadísů. Přístup dhimmí v současnosti nahlíží na islám pouze z hlediska západních hodnot, politické korektnosti a multikulturalismu. Dhimmí je zastáncem islámu.

POZNÁMKY

KAPITOLA DEVATENÁCTÁ

POSVÁTNÝ TEXT

Zde popisovaná učení jsou převzata ze základních islámských textů. Korán a Mohamedova sunna jsou podkladem pro myšlenky a činy muslimů vůči křesťanům a Židům.

Matoucí je jejich protichůdná povaha islámského dualismu. Raná učení jsou křesťanům i Židům příznivě nakloněná, pozdější učení jsou o absolutní politické a náboženské nadvládě nad lidmi Knihy.

Čím se Mohamed stával mocnějším, tím více zvyšoval nátlak na káfiry. Tento vývoj definuje dějiny islámu ve vztahu ke křesťanům a Židům. Islámská učení jsou velmi pragmatická. Když je islám slabý, chovejte se přátelsky. Když je islám dost silný, vyvíjejte tak velkou sílu a nátlak, abyste si káfiry podmanili.

Zlaté pravidlo se v žádných islámských textech neobjevuje.

DŽIHÁD

Třináct let kázal Mohamed v Mekce náboženství islámu a přidalo se k němu 150 Arabů. V Medíně se obrátil k džihádu a k politice. A za deset let se islámu podrobili všichni Arabové. Islámské náboženství byl nezdár. Džihád a politika slavily absolutní úspěch.

MNOŽSTVÍ TEXTU V TRILOGII VĚNOVANÉHO DŽIHÁDU

HADÍSY (OD BUCHÁRÍHO) – 21 %

SÍRA (OD ISHÁKA) – 67 %

KORÁN – 9 %

TRIOLOGIE CELKEM – 31 %

FALEŠNÉ KŘESŤANSKO-MUSLIMSKÉ POUTO

Poslechněte si jakýkoliv dialog mezi dvěma vírami a uslyšíte, že muslimové, Židé a křesťané jsou všichni součástí jedné a té samé „abrahámovské víry“. Muslimové budou hrdě prohlašovat, že uznávají Ježíše (jenž je v Koránu nazýván Isa) a že Ježíš je v Koránu zmiňován častěji než Mohamed. Budou nepřímou naznačovat, že islám je jako křesťanství a judaismus, jen vylepšený. Křesťané, Židé a muslimové jsou všichni „bratři v Abrahámovi“.

Nic z toho není pravda.

Isa a Ježíš

V Koránu se neobjevuje Ježíš, ale často je v něm zmiňován muž jménem Isa (52krát). Je Isa a Ježíš tatáž osoba? Isa se narodil z panenského početí matce jménem Marie. Isa není synem božím, ale Alláhovým prorokem. Isa přišel na zemi, aby předpověděl příchod Ahmeda (Mohameda). Isa nezemřel, ale byl vzat ve fyzické formě do ráje. Nebyl ukřižován ani vzkříšen. Isa se vrátí, aby zabil prase, zlomil kříž, zničil kostely a synagogy, ukončil džizju (daň dhimmí), zabil všechny křesťany, kteří v něj nevěří, a zavedl na celém světě právo šaría. Ožení se a bude mít rodinu. Nastane 40 let míru a poté Isa zemře a bude pohřben v Medíně.

Isa nebyl Ježíš a Ježíš nebyl Isa.

Abrahámovská víra

Myšlenka Abrahámovské víry, která je společným poutem mezi křesťany, Židy a muslimy, je oblíbenou spojovací řečí. Jestliže všechna tři náboženství mají společný původ, měla by mít i společnou etiku.

Křesťanství a judaismus mají společnou etiku založenou na tzv. zlatém pravidle (tj. chovej se k jiným tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě). Islám nemá zlaté pravidlo, ale má dualistickou etiku s jedním souborem etiky pro muslimy a jiným souborem pravidel pro káfiry.

Křesťané uznávají hebrejskou bibli jako pravdivou. Islám říká, že jak tóra, tak evangelia jsou překroucené a nezpůsobivé pro duchovní vedení.

Sounáležitostí ke stejné abrahámovské víře se dá jen těžko vysvětlit velká nenávisť k Židům v koránu, síře a hadísech. V trilogii je více nenávisti k Židům, podle procentuálního zastoupení i celkového obsahu, než v knize Mein Kampf. Kde je tedy ono abrahámovské bratrství?

Islám má jeden pól v Mekce a protichůdný pól v Medíně. I když si tyto dva islámy protiřečí, oba jsou považovány za pravdivou nauku.

PROTIŽIDOVSKÝ TEXT V TRILOGII

KORÁN Z MEKKY – 1 %

KORÁN Z MEDÍNY – 17 %

SÍRA (OD ISHÁKA) – 12 %

HADÍSY (OD BUCHÁRÍHO) – 9 %

CELÁ TRILOGIE – 9 %

MEIN KAMPF (ADOLF HITLER) – 7 %

ZNEUŽITÍ MYSLI

Křesťané, Židé – káfiři – akceptují násilnosti a hrozby ze strany islámu bez protestů. Toto smíření se s násilím je známkou hluboce zneužitě psychiky.

Násilné zneužívání může vést k popření.

Křesťané a Židé se projevují jako týraná manželka a zneužívané dítě. Dhimmi je zlomená osobnost, která o tom ani neví.

ŽIDÉ COBY ISLÁMEM ZNEUŽÍVANÉ DĚTI

Mohamed Židy vraždil, zotročoval, mučil, znásilňoval a páchal na ně atentáty. Vyháněl je, zabavoval jim majetek a ty, kteří zbyli, nutil pracovat na půdě, kterou jim ukradl. Také mu museli odvádět polovinu svých výnosů. Židé byli první dhimmí, polootroci.

Židé na islámskou destrukci Židů v Arábii zcela zapomněli. Toto zapomenutí se dotýká života v pozici dhimmí pod nadvládou islámu. V islámu byli Židé druhořadí občané. Přesto jsou dnes mnozí židovští intelektuálové předními zastánci islámu.

Když si přečtete současné zprávy o džihádu, je zcela zřejmé, že džihád probíhá v Izraeli, Iráku, Kašmíru, Súdánu, na Filipínách – ale Židé to tak nevidí. Oni mají „palestinský problém“, ne džihád. Hluboká neznalost islámského učení a historie jim nedovoluje uvažovat strategicky. Islám židovské intelektuály vykleštil.

Židé jsou zneužívanými dětmi islámu: neprotestují proti urážkám v koránu, proti Mohamedově brutalitě ani proti svému vyhlazení v Arábii. Židé dnes popírají islámské kořeny nenávisti proti Židům v Evropě.

KŘEŠŤANÉ COBY ISLÁMEM ZNEUŽÍVANÉ DĚTI

Politický islám zabral mečem Sýrii, Egypt, severní Afriku, Orient a Turecko. Před džihádem patřila všechna tato území převážně pravoslavným křesťanům. Oběti mohly konvertovat, nebo se z nich stali dhimmí. A tento proces stále probíhá. Jenom ve 20. století byly v Súdánu zabity a zotročeny více než dva miliony křesťanů.

A co říká zbytek křesťanství na vyvražďování křesťanů na Blízkém východě a v jiných islámských zemích? Velkou skvrnou na západním křesťanství je popírání utrpení svých bratří a sester v Kristu pod rukama muslimů.

Křesťané jsou islámem zneužívanými dětmi proto, že popírají své utrpení a omlouvají islám.

ETIKA ZÁMĚRNÉ NEZNALOSTI

Převážná většina křesťanských a židovských představitelů v současné době nemá žádné znalosti islámské doktríny. Na veřejnosti, dokonce ani ve svých vlastních svatostáncích, nehovoří o islámu kriticky. Nejen, že nedokáží říkat o islámu pravdu, dokonce ani nepovolují diskuzi na toto téma.

Obávají se snad tito představitelé nastražené bomby v autě nebo úkladné vraždy? Ne, jsou vyděšení z toho, že budou označeni za islámofoby, obviněni z předpojatosti a nesnášenlivosti. Ministři a rabíni pečlivě hlídají, aby se o 1 400 let dějinách v roli dhimmí, vyhlazování křesťanství a islámském otrokářství nikdy nemluvilo.

V obchodním právu existuje pojem „záměrné neznalosti“, což může být i těžký zločin. Neměli bychom snad od našich náboženských představitelů chtít, aby dodržovali vyšší standardy než zástupci obchodních společností?

Ve světle islámu jsou všichni naši vůdci ignorantní, ale u náboženských představitelů je to největší zklamání.

DALŠÍ INFORMACE NAJDETE NA: www.cspii.org

REFERENCE

- Guillaume, A.: *The Life of Muhammad*, Oxford University Press, Karáčí, 1982.
- Keller, Nu Ha Mim: *Reliance of the Traveller*, Amana Publications, Beltsville, 1991.
- Muir, William: *Life of Mohammed*, AMS Press, New York, 1975.
- Tabarí, Muhammad ibn Jarir al-: *History of the Prophets and Kings* v *History of al-Tabari*. Svazek 9, editoval Ehsan Yarshater, SUNY Press, Albany (NY), 1990.

POZNÁMKA K PŘEKLADU KORÁNU DO ANGLIČTINY

Korán obsahuje komplikovanou směs krásy, násilí a nesrozumitelnosti. Jedním z východisek problematické povahy koránu je použití „lepšího“ překladu, který dokáže krutost a násilí zredukovat.

Existují dva přístupy k překladu násilných veršů v koránu – násilí v textu ponechat anebo je zmírnit. Různé přístupy k překladu lze porovnat na webových stránkách, které nabízejí paralelní překlady.

Například stránka <http://www.quranbrowser.com/> poskytuje deset různých překladů, zatímco stránka <http://corpus.quran.com/> nabízí původní arabskou verzi.

Každý překlad koránu musí odpovídat síře, posvátnému životopisu Mohameda, a hadísům, tradicím ustaveným Mohamedem. Síra i hadísy jsou plné násilí páchaného ve jménu džihádu. Překlady koránu ponechávající v textu násilí tedy souzní s historickou doktrínou džihádu založenou na Mohamedově životním příběhu.

Verze koránu vydávané CSPII zdůrazňují dopad koránu na káfiry, nemuslimy. Podrobnosti týkající se náboženské doktríny jsou druhořadé. Úhel pohledu CSPII je úhel pohledu káfira, člověka zvenčí. Verze koránu vydaného CSPII tak umožní každému čtenáři porozumět koránu, který je běžně dostupný v knihkupectví.

Verze koránu vydávané CSPII vychází z pěti autoritativních anglických překladů koránu.

Seznam primárních referencí použitých pro verze koránu vydané CSPII:

Alí, M. M. *Holy Koran*, Columbus. Ahmadiyyah Anjuman Ishaat Islam, 1998.

Arberry, A. J. *The Koran Interpreted*. Touchstone, 1996.
Dawood, N. J. *The Koran*. Penguin Books, 1999.
Pickthall, M. M. *The Meaning of the Glorious Koran*. Dar al-Islamiyya, n. d.
Rodwell, J. M. *The Koran*, North Clarendon, Tuttle Publishing, 1994.

POZNÁMKA K PŘEKLADU KORÁNU A DĚL DR. BILLA WARNERA DO OSTATNÍCH JAZYKŮ

V překladech knih Dr. Billa Warnera následuje CSPII anglický originál používaný Dr. Warnerem, přičemž bere v úvahu stávající uznávané překlady koránu.

Verše koránu v českém jazyce:
HRBEK, I. *Korán*, Praha: Odeon, 1972.

O AUTOROVI

Dr. Bill Warner se celý život věnuje problematice náboženství (včetně islámu) a zkoumá jeho vliv na utváření dějin a civilizací. Bezprostředně po útocích 11. září se rozhodl zpřístupnit běžnému člověku politickou doktrínu islámu, která ovlivňuje život nemuslimů.

Jeho bohaté zkušenosti s vědeckými teoriemi a matematikou se projevují ve způsobu, jakým analyzuje islámskou ideologii. Poté, co zjistil, že zdrojové texty islámu jsou sestaveny tak, že je obtížné je číst a pochopit, vytvořil vzdělávací program, jehož cílem je tyto texty učinit snadno srozumitelnými. Zatímco analyzoval islámské texty, pochopil, že islámská civilizace se svou kulturou, náboženstvím a politickými principy, které jsou založené na teokracii, není postavená na stejných civilizačních principech jako zbytek světa. Pomocí jednoduchých statistických metod odhalil, že základními principy doktríny islámu jsou dualismus a podrobení.

Dr. Warner založil organizaci Center for the Study of Political Islam (CSPI, Centrum pro studium politického islámu), aby tak pokračoval ve studiu politického islámu a jeho dopadů na západní civilizaci. Je autorem více než tuctu knih, které vysvětlují politický islám a činí islámskou doktrínu snadno srozumitelnou. Vytvořil také první samostudijní kurz politického islámu.

Dr. Bill Warner získal doktorát v oboru fyziky a aplikované matematiky na North Carolina State University. Působil jako výzkumný pracovník, majitel firmy a profesor na Tennessee State University.

DOSLOV

O CSPII

Centrum pro studium politického islámu (CSPII) je nezisková a vzdělávací organizace založená na dobrovolnictví, jejímž úkolem je překládání a vydávání knih, zprostředkování vzdělávání a přednášek a provádění vlastního výzkumu. Nabízí také možnost spolupráce pro lidi po celém světě, kteří se chtějí aktivně zapojit a mají podobné smýšlení.

CSPII se zabývá pouze ideologií politického islámu a nikoli náboženstvím islámu či jeho vyznavači. Naše organizace si cení racionálního myšlení a diskuze o politických idejích. Svět disponuje novým nástrojem, jak zacházet s islámem: uvažování založené na faktech a dobře informované komunitě aktivních lidí.

Více se dozvíte na tomto odkazu: www.cspii.org/cs/o-nas